

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΥΦΕΣΗ & ΕΙΡΗΝΗ
ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ Ε.Ε.Δ.Υ.Ε.

ΔΡΟΜΟΙ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΤΕΥΧΟΣ Νο 39 • 3 € • ΟΚΤΩΒΡΗΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 2007

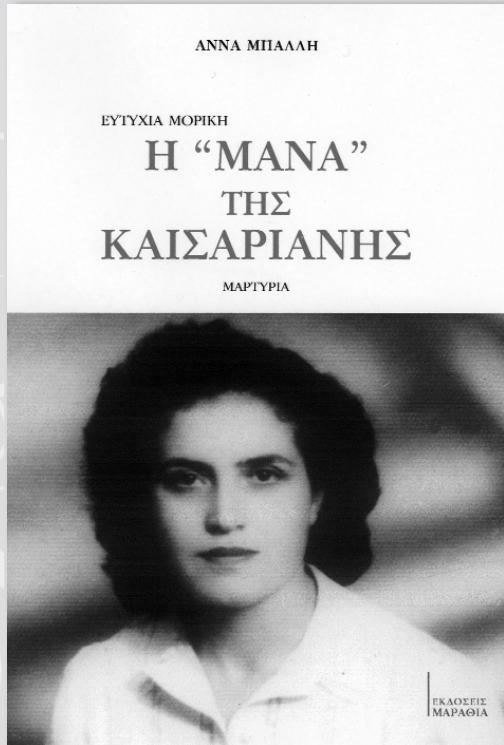
ΕΛΤΑ
Hellenic Post

ΚΩΔΙΚΟΣ: 4078
1124

Κόσοβο: η πιο μεγάλη βάση των ΥΠΑ

διαβάστε ακόμη: • Κόσοβο: όταν το ΚΕΚ έχει ψηθεί • Ανταπόκριση από τον αγώνα
του λαού της Βενεζουέλας • «Κόκκινη κάρτα» στον Μπους από τον λιβανέζικο λαό
• Ολυμπιάδα Ειρήνης 2008 ...και πολλά άλλα επίκαιρα θέματα

*Ήταν δεκαπεντάχρονη όταν κηρύχθηκε
ο πόλεμος και τον ακολούθησε η Κατοχή.
Ζεκίνησε από την ΕΠΟΝ και μέχρι¹
την αποχώρηση των Γερμανών είχε υπό²
τις διαταγές της μόνο ανδρών του ΕΛΑΣ.
Με την ήπα του φασιστικού άξονα άρχισε
ο αγάνας των μεγάλων δυνάμεων για
τις σφαίρες επιρροής. Στην Ελλάδα μετά³
την αποχώρηση των Γερμανών ήρθαν
οι Άγγλοι, ακολούθωσαν τα Δεκεμβριανά,
ο εμφύλιος, η Ευτυχία Μορίκη
τραυματίστηκε άσκημα. Ακολούθει
η Συμφανία της Βάρκιζας και οι διώξεις
αγωνιστών. Η Ευτυχία Μορίκη
συμβάλλει, βασανίζεται, φυλακίζεται...*

Μια συγκλονιστική μαρτυρία
γραμμένη από τη δημοσιογράφο
Άννα Μπαλλή
Κυκλοφορεί από τις εκδόσεις
ΜΑΡΑΘΙΑ

ΔΡΟΜΟΙ της ΕΙΡΗΝΗΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΥΦΕΣΗ & ΕΙΡΗΝΗ

ΤΕΥΧΟΣ Νο 39
ΟΚΤΩΒΡΗΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 2007

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 48
106 81 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. (210) 38 44 853,
FAX: (210) 38 44 879
e-mail: eedye@otenet.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ:
ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
ΑΝΝΑ ΜΠΑΛΛΗ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ:
ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΥΝΙΑΣ
ΑΓΑΠΙΟΣ ΠΑΠΑΝΕΟΦΥΤΟΥ
ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΡΑΓΚΕΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:

ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
(4 ΤΕΥΧΗ) 14 €
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:
(4 ΤΕΥΧΗ) 18 €

Οι φίλοι της ΕΕΔΥΕ
που διαθέτουν υπολογιστή
μπορούν να πληροφορούνται
τις δραστηριότητές μας και
μέσω internet στην ιστοσελίδα:
www.eedye.gr

διαβάστε ότι αυτό το τεύχος

- Της Σύνταξης: Ολυμπιάδα Ειρήνης 2008 2
- Κόσοβο ή όταν «το κέικ έχει ψηθεί» 5
- Η πιο μεγάλη βάση των ΗΠΑ 7
- «Ανταπόκριση» απ' τον αγώνα του λαού της Βενεζουέλας 9
- Λατινική Αμερική: Κ. Βίμερ «Η μάχη είναι δύσκολη, πολύπλοκη και επικίνδυνη. Άλλα είμαστε αισιόδοξοι» 11
- Κόκκινη κάρτα στον Μπους από τον Λιβανέζικο λαό 14
- Δήλωση του Ερμές Ερέρα Ερνάντες για τα 49 χρόνια της Κουβανικής Επανάστασης 15
- Διεθνή νέα. Γκουαντανάμο, αυτοκτονίες κρατουμένων • Εκατομμύρια παιδιά πεθαίνουν από ίασιμες ασθένειες • Νέα Ζηλανδία: ανθρωποκτονίες με θύματα παιδιά • 1,3 εκατομ. Νεούορκέζοι υποφέρουν από πείνα • Μεξικό: εκταφιασμός 4.000 σορών • Ιαπωνία: φτωχοί και πλικιωμένοι καταθέτουν αιγαγές κατά της κυβέρνησης • Απώλεια προσωπικών δεδομένων 28 εκατομ. Βρετανών • Αυξάνεται η χρήση κοκαΐνης στην Ευρώπη • Ιράκ: δοκιμασία από τη χολέρα • Νιου Τζέρσοι: συγνώμη για την υποδούλωση 16
- Χουάρες: η πόλη των νεκρών γυναικών 21
- 2007: η φονικότερη χρονιά για τους δημοσιογράφους 22
- «Αντιβραβεία» Νόμπελ 2007 22
- Αυστραλία: συγνώμη της κυβέρνησης από τους ιθαγενείς 23
- Το τίμημα του πολέμου 24

- Αντιπυραυλική ασπίδα: Τσεχία-Πολωνία συντονίζονται 25
- Εκδήλωση-συζήτηση για τις εξελίξεις στα Βαλκάνια 25
- Το κόστος συμμετοχής στις λεγόμενες ειρηνευτικές αποστολές 26
- Εκδηλώσεις Επιτροπών Ειρήνης 29
- Περιφερειακές συσκέψεις της ΕΕΔΥΕ 30
- ...UBER ALLES... Ο αθλητισμός στην υπηρεσία των πολυεθνικών και του ιμπεριαλισμού 31
- Συνεργασίες αναγνωστών:
Διαμαρτυρία (ποίημα) 32

ΟΧΙ στους Πολέμους των Ιμπεριαλιστών ΝΑΙ στην Ειρήνη και τη Φιλία των Λαών

Το καλοκαίρι του 2008 θα γίνουν στο Πεκίνο οι 26οι Ολυμπιακοί αγώνες, οι οποίοι θεσπίστηκαν το 1896 και έγιναν στην Αθήνα, με σκοπό τον ειρηνικό συναγωνισμό των λαών στους αθλητικούς στίβους και σε άλλες εκδηλώσεις του πολιτισμού.

Οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, με το θανάσιμο ανταγωνισμό τους για την αναδιανομή των αγορών και τον έλεγχο των πλουτοπαραγωγικών πηγών του πλανήτη, οδήγησαν τους λαούς στα δεινά του Πρώτου και Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου με δεκάδες εκατομμύρια ανθρώπινα θύματα και ανυπολόγιστες καταστροφές.

Η συγκρότηση του ΟΗΕ δεν απέτρεψε νέους πολέμους, γιατί η ξέφρενη αντίδραση των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, ενάντια στον αγώνα των λαών της Αφρικής και Ασίας, που στήριζε η ΕΣΣΔ, ν' αποτινάξουν τον αποικιακό ψυγό, αιματοκύλισε το Βιετνάμ, την Κορέα, την Αλγερία και άλλες χώρες, οδήγησε στην ίδρυση του ΝΑΤΟ και την παραγωγή όπλων μαζικής καταστροφής (πυρηνικών, χημικών, βιολογικών) για να διατηρήσουν τις «αυτοκρατορίες» τους, να διαλύσουν τη Σοβιετική Ένωση και να συντρίψουν τις αντιαποικιακές δυνάμεις.

Μετά τη διάλυση της ΕΣΣΔ και τις συνταρακτικές αλλαγές του '89 - '91 οι ιμπεριαλιστές προώθουν τη «Νέα Τάξη Πραγμάτων» επιδιώκοντας τη διατήρηση και την επέκταση της εκμετάλλευσης των πλουτοπαραγωγικών πηγών, που εξασφαλίζουν στην πλουτοκρατία τεράστια κέρδη, ενώ οι λαοί λιμοκτονούν. Για να κάμψουν τις αντιδράσεις καταργούν δικαιώματα, που με αγώνες είχαν κατακτήσει οι εργαζόμενοι, καθώς και τις δημοκρατικές ελευθερίες, με «αντιτρομοκρατικές» νομοθεσίες.

Για την επιτυχία των σκοπών του ο ιμπεριαλισμός δεν αρκείται στη στρατιωτική δράση, αλλά επιστρατεύει την τέχνη και τον αθλητισμό και κάθε πολιτιστική εκδήλωση, εξαγοράζοντας τους εκφραστές τους και τη συνείδησή τους, και διαμορφώνει έτσι τους σχετικούς θεσμούς ώστε να υπερασπίζουν τις αξίες του ιμπεριαλισμού.

Το ίδιο έγινε και με τους Ολυμπιακούς Αγώνες, οι οποίοι έχουν μετατραπεί σε διεθνή θεσμό που εξυπηρετεί τα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα. Οι αθλητικές διοργανώσεις εμπορευμα-

τοποιούνται, αθλητές αγωνίζονται για το χρήμα για την εξασφάλιση του οποίου «ντοπάρονται» με φάρμακα, που έχουν πλημμυρίσει τους αθλητικούς χώρους.

Οι ιμπεριαλιστές (ΗΠΑ, NATO, Ε.Ε.) και οι κυβερνήσεις τους με την ευκαιρία των Ολυμπιακών αγώνων θα μιλούν για την Ειρήνη, ενώ εξαιτίας δικών τους επεμβάσεων, χύνεται **καθημερινά το αίμα των λαών** στο Ιράκ, στην Παλαιστίνη, στο Αφγανιστάν κ.α. Μιλούν για την ιδέα της «Ολυμπιακής εκεχειρίας» και την ίδια στιγμή εξυφαίνουν σχέδια νέων πολέμων, μπαίνουν στην παραγωγή νέα πυρηνικά όπλα, συγκροτούνται νέες επιθετικές στρατιωτικές μονάδες στο NATO και στην Ε.Ε.

Οι απειλές και προετοιμασίες νέων ιμπεριαλιστικών πολέμων, σε βάρος του Ιράν, της Συρίας, της ΛΔ της Κορέας, της Κούβας, της Βενεζουέλας και άλλων χωρών εντείνονται ενώ οι αρμές παρεμβάσεις στα εσωτερικά άλλων κρατών βρίσκονται στην ημερόσια διάταξη. Νέα σύνορα χαράζονται και προτεκτοράτα τύπου Κοσσόβου και Βοσνίας εγκαθιδρύονται.

Καταληστεύεται ο μόχθος και ο πλούτος των λαών. Οξύνονται οι αντιθέσεις ανάμεσα στις ισχυρές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις (ΗΠΑ, Ε.Ε. και οι ηγετικές της χώρες, Ρωσία), για τον έλεγχο των ζωνών επιφρούς και την αφαίμαξη των πλουτοπαραγωγικών πηγών του πλανήτη, για τον έλεγχο μεταφοράς της ενέργειας. Οι ΗΠΑ προωθούν την εγκατάσταση της «Αντιπυραυλικής Άμυνας» σε Πολωνία και Τσεχία. Το περιβάλλον, στον πόλεμο και την ειρήνη, θυσιάζεται από τους ιμπεριαλιστές, στο βωμό των υπερκερδών των πολυεθνικών, με εξαιρετικά επικίνδυνες επιπτώσεις στην ανθρωπότητα.

Το 2008 είναι μια ακόμα χρονιά που οι σχεδιασμοί των ιμπεριαλιστών θα είναι στην ημερόσια διάταξη. Το NATO τον Απρίλη θα αποφασίσει τη διεύρυνσή του με νέες χώρες και θα επεκτείνει τη δράση του σε όλο τον κόσμο. Η Ε.Ε. αναλαμβάνει τον έλεγχο στο Κοσσυφοπέδιο και προωθεί την «ανεξαρτητοποίησή» του, προχωρά στη νέα Ευρωπαϊκή Συνθήκη και στρατιωτικοποιεί την πολιτική ζωής.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, με ασφυκτικές πιέσεις και με ανάμιξη στα εσωτερικά πολιτικά ζητήματα της Κίνας από τις πολυεθνικές, θα διεξαχθούν και οι Ολυμπιακοί αγώνες του 2008 στο Πεκίνο.

Μέσα σ' αυτό το κλίμα η ΕΕΔΥΕ προχωρά και φέτος, χρονιά Ολυμπιακών Αγώνων, στη διοργάνωση της ΟΛΥΜΠΙΑΔΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ 2008 με τη συμπαράταξη και άλλων μαζικών φορέων και προσωπικοτήτων.

Μια πρωτοβουλία που σκοπό έχει να φέρει στο προσκήνιο τα εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπων σε όλο τον κόσμο που ανησυχούν, αντιδρούν, παλεύουν ενάντια στη βαρβαρότητα που βιώνουν, σαν συνέπεια της εγκληματικής δράσης του ιμπεριαλισμού. Να καταγγείλει με τον πιο αποφασιστικό τρόπο το γεγονός της συνεχούς διολίσθησης των Ολυμπιακών Αγώνων από ένα σημαντικό πολιτιστικό, αθλητικό και προπαντός φιλειρηνικό γεγονός, σε ένα παζάρι προβολής των χορηγών και των αξιών της αγοράς, της εμπορευματοποίησης και του ανταγωνισμού. Όμως η ασυδοσία των χορηγών και ο ανταγωνισμός δεν συμβιβάζονται με τα ολυμπιακά ιδανικά και τη συναδέλφωση ειρηνικά των λαών.

ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Επιβάλλεται χωρίς καθυστέρηση η εγρήγορση όλων μας, η αναμέτρηση μας με τις δυνάμεις που επιχειρούν να φυλακίσουν στο «δίκαιο του ισχυρού» και στον τρόμο τα όνειρα και τη θέληση των λαών για ένα δίκαιο κόσμο, ενώ παραμένει και ενιοχύεται η κυρίαρχη αντίληψη, που μετρά τα πάντα με το κέρδος, που καταγράφει σαν εμπορεύματα τις στοιχειώδεις ανθρώπινες ανάγκες όπως είναι ο αθλητισμός, η υγεία, η παιδεία, ο πολιτισμός, η εργασία, το δικαιώμα δηλαδή στη ζωή.

Η λαϊκή αντίσταση και πάλι προβάλλει σαν ο μόνος δρόμος που μπορεί να βαλει φρένο στη δράση του υπεριαλισμού, που μπορεί ν' ανοίξει το δρόμο για αλλαγές υπέρ της ειρήνης και της φιλίας των λαών, για την αντιμετώπιση της φτώχειας και της εξαθλίωσης, για την πολιτιστική ανάπτυξη και την προστασία του περιβάλλοντος.

Η ΕΕΔΥΕ έχει στόχο ν' αναδείξει τα φιλειρηνικά αισθήματα του ελληνικού λαού και να διατρανώσει την απαίτηση της πλειοψηφίας του να σταματήσουν εδώ και τώρα όλες οι πολεμικές επιχειρήσεις, ν' αποσυρθούν οι στρατιωτικές δυνάμεις κατοχής από τα Βαλκάνια, το Ιράκ, το Αφγανιστάν, την Παλαιστίνη και όπου αλλού βρίσκονται, να διεκδικήσει την επιστροφή όλων των ελληνικών στρατιωτικών τμημάτων από τις δυνάμεις κατοχής που συμμετέχουν, να διατρανώσει τη θέληση του λαού για την αποχώρηση των αμερικανονατοϊκών βάσεων από τη χώρα μας και τα Βαλκάνια καθώς και την έξοδο της χώρας μας από το NATO.

Ν' αναδείξει την ανάγκη να γίνουν οι Ολυμπιακοί αγώνες μια γιορτή ειρηνής, πολιτισμού και αθλητισμού που θ' αγκαλιάζει τους νέους ανθρώπους, θα τους δίνει χαρά και ευχαρίστηση, θα είναι υγιείς και καθαροί από «ντόπινγκ» και ουσίες. Να αντιπαλέψει την πολιτική, που ιδιωτικοποιεί και υποτάσσει τα πάντα στο κέρδος, που μετατρέπει τον Αθλητισμό σε εμπόρευμα. Να προβάλλει πιο αποφασιστικά και πχηρά ότι ο λαός έχει δικαίωμα στο μαζικό λαικό αθλητισμό.

μαζικό λαϊκό αθλητισμό.
Στην Ελλάδα και σε όλες τις χώρες του κόσμου υπάρχουν δυνάμεις που δρουν, αντιστέκονται και αγωνίζονται για τις δικές τους αξίες, τον δικό τους πολιτισμό. Τα ιδανικά της φίλιας και της αλληλεγγύης ανάμεσα στους λαούς εξακολουθούν να είναι ζωντανά, πέρα και κόντρα στις επιδιώξεις των πολυεθνικών εταιριών. **Αυτή τη φωνή φιλοδοξούμε να δυναμώσουμε με τις δραστηριότητες της Ολυμπιάδας Ειρήνης 2008**, με μια προσπάθεια πραγματοποίησης πολύμορφων πολιτικών, πολιτιστικών και αθλητικών εκδηλώσεων, από τους φορείς του λαϊκού κινήματος. Με τη διοργάνωση κεντρικών εκδηλώσεων, στις οποίες θα συμμετέχουν αθλητές, καλλιτέχνες, εργατικές ομοσπονδίες και συνδικάτα, φορείς της νεολαίας και των φοιτητών, προσωπικότητες των γραμμάτων, της τέχνης και του πολιτισμού, πανεπιστημιακοί, προσωπικότητες της πολιτικής και κοινωνικής ζωής.

Καλούμε όλους τους μαζικούς φορείς του Ελληνικού λαού, κάθε ανήσυχο και προβληματισμένο άνθρωπο να συμμετέχουν και να συμβάλλουν για την επιτυχία της Ολυμπιάδας Ειρήνης, ώστε να σταλεί όσο γίνεται πιο δυνατά το μήνυμα του ελληνικού λαού ενάντια στον πόλεμο και τον ιμπεριαλισμό και η επιθυμία του για έναν κόσμο ειρηνικό όπου οι λαοί θα αποφασίζουν μόνοι για το μέλλον τους. ▲

Το Κόσσοβο όταν «ΤΟ ΚΕΙΚ έχει ψηθεί»

Της ΑΝΝΑΣ ΜΠΑΛΛΗ
δημοσιογράφου

Ια το Κοσσυφοπέδιο τα ψέματα έχουν τελειώσει και έχει έρθει πια η ώρα της αλήθειας. Με τη Ρωσία να αντιτίθεται στην ανεξαρτησία του Κοσσυφοπέδιου, μια απόφαση του Σ.Α. του ΟΗΕ που θα την νομιμοποιούσε δεν μπορεί να υπάρξει. Όμως, η ηγεσία των Αλβανοκοσοβάρων έχει δηλώσει ότι θα προχωρήσει σε μονομερή ανακήρυξη ανεξαρτησίας της σερβικής αυτής επαρχίας σε συντονισμό, όπως τονίζει, με τις ΗΠΑ και τους συμμάχους της στην ΕΕ.

Στα μέσα Ιανουαρίου οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Γερμανία συμφώνησαν, όπως έγραψε ο Χέραλντ Τρίμπιουν, να αναγνωρίσουν το Κόσσοβο, ώστε να ακολουθήσει και η υπόλοιπη Ευρώπη μετά τις εκλογές στη Σερβία, στις 3 Φεβρουαρίου. Ο ισχυρισμός τους είναι ότι αυτό πρέπει να γίνει για να εξασφαλιστεί η σταθερότητα των δυτικών Βαλκανίων. Αστείος ισχυρισμός όταν όλοι γνωρίζουν ότι η επιθολή της ανεξαρτησίας του Κοσσυφοπέδιου καταστρατηγεί το διεθνές δίκαιο, ακυρώνει τον ρόλο του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών δημιουργεί προηγούμενο και απειλεί με αποσταθεροποίηση όχι μόνο τα δυτικά Βαλκάνια αλλά όλη την υφήλιο. Την αλήθεια την είπε αρκετά ωμά ένας ανώτατος αξιωματούχος της ΕΕ:

«Το κείκ έχει ψηθεί, γιατί οι Αμερικανοί έχουν υποσχεθεί στο Κόσσοβο ανεξαρτησία, και αν η Ουάσιγκτον αναγνωρίσει το Κόσσοβο και η Ευρώπη δεν ακολουθήσει, θα είναι καταστροφή».

Η συμμαχία ΗΠΑ-Γερμανίας στα παιχνίδια που παίζονται εδώ και χρόνια στα Βαλκάνια και είχαν σαν συνέπεια τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας επικυρώνεται για μια ακόμη φορά. Φυσικά, δεν απαλλάσσονται της ευθύνης όσοι από τους εταίρους τους ταυτίσανε και συνεχίζουν να ταυτίζουν τα συμφέροντά τους με την πρώθηση των σχεδίων τους. Σχέδια επί χάρτου κάποτε, υλοποιούνται μεθοδικά, τουλάχιστον μέχρι σήμερα.

Σύμφωνα με τον Michel Chossudovsky όλα άρχισαν τη δεκαετία του 1990, όταν «η Βόνη και η Ουάσιγκτον έδωσαν τα χέρια για να εγκαταστήσουν τις σεβαστές σφαίρες επιρροής στα Βαλκάνια. Οι μυστικές τους υπηρεσίες συνεργάζοντουσαν ήδη επίσης».

«Η μυστική υποστήριξη στους αντάρτες του Κοσσούβου ξεκίνησε ως κοινή προσπάθεια μεταξύ της CIA και της γερμανικής Bundes Nachrichten Dienst (BND)» αναφέρει ο John Whitley, αναλυτής των μυστικών υπηρεσιών.

Τα παραπάνω επιβεβαιώθηκαν και από μια απόρρητη αναφορά για την αμερικανική επιχείρηση με το όνομα «Operation Roots» η οποία έγινε γνω-

στή στη Γερμανία το 1999. Η επιχείρηση αυτή είχε στόχο να ενσπείρει την εθνική διαίρεση στη Γιουγκοσλαβία και να ενθαρρύνει τη διάλυση της. Σύμφωνα με την αναφορά, η επιχείρηση είχε αρχίσει ήδη από το ξεκίνημα της προεδρίας Κλίντον και ήταν κοινή επιχείρηση με τις μυστικές υπηρεσίες της Γερμανίας, οι οποίες επιθυμούσαν επίσης την διάλυση της Γιουγκοσλαβίας.

Τα σχέδια άρχισαν να εφαρμόζονται, και η Σλοβενία, η Κροατία, η Βοσνία-Ερζεγοβίνη και η ΠΓΔΜ αποσύσθικαν από τη Γιουγκοσλαβία. Όμως ο τελικός στόχος δεν είχε ακόμα επιτευχθεί.

Σύμφωνα με την αναφορά, ο τελικός στόχος είναι τριπλός: η απόσχιση του Κοσσούβου με σκοπό να γίνει αυτό αργότερα μέρος της Αλβανίας, η απόσχιση του Μαυροβουνίου —που ήδη έχει γίνει—, ως η τελευταία σημαντική έξοδος της Σερβίας στη Μεσόγειο, και η απόσχιση της Βοϊβοδίνας, η οποία παράγει τα περισσότερα από τα τρόφιμα για τη Γιουγκοσλαβία. Αυτό θα οδηγούσε στην πλήρη κατάρρευση της Γιουγκοσλαβίας ως βιώσιμου, ανεξάρτητου κράτους. Η αναφο-

ρά, επίσης, βεβαίωνε ότι ο UCK θεμελιώθηκε από τη CIA με χρηματοδότηση που περνούσε μέσω του εμπορίου ναρκωτικών στην Ευρώπη. **Κάπως έτσι... ψήθηκε το κέικ.**

Αξίζει να υπενθυμίσουμε ότι η Γερμανία πρωταγωνίστησε το 1991 ώστε η τότε EOK να αναγνωρίσει τη Σλοβενία και την Κροατία, κάτι που αποτέλεσε προηγούμενο για τις υπόλοιπες αναγνωρίσεις. Δεν αποτελεί λοιπόν έκπληξη που για μια ακόμη φορά η Γερμανία αναλαμβάνει να παίξει τον ίδιο ρόλο. Να πείσει, δηλαδή, και τα υπόλοιπα μέλη της ΕΕ να αναγνωρίσουν τώρα και το Κοσσυφοπέδιο.

Ήδη τα μέλη του NATO αποφάσισαν με ομοφωνία ότι τα ΝΑΤΟϊκά στρατεύματα (KFOR) —περίπου 17.000 άνδρες σύμερα— θα παραμείνουν στο Κοσσυφοπέδιο, όποια κι αν είναι η εξέλιξη, βάσει της απόφασης 1244/1999 του Σ.Α. του ΟΗΕ.

Στη Σύνοδο Κορυφής των Βρυξελλών στις 14 Δεκέμβρη, οι Ευρωπαίοι πιγέτες συμφώνησαν να στείλουν στο Κοσσυφοπέδιο αποστολή 1.800 ατόμων «Ευρωπαϊκής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας» (ESDP), προς αντικατάσταση της διοίκησης του ΟΗΕ που βρίσκεται στο Κοσσυφοπέδιο, βάσει της ίδιας απόφασης 1244/1999 του Σ.Α. του ΟΗΕ. Πρόκειται, όμως, για πέρα ως πέρα παράνομη απόφαση της ΕΕ, αφού για τη νομιμοποίησή της θα χρειαζόταν νέα απόφαση του Σ.Α. του ΟΗΕ (η ισχύουσα απόφαση δεν δίνει το δικαίωμα να αλλάζει κατά βούληση η δομή της διεθνούς παρουσίας στο Κοσσυφοπέδιο). Επιπλέον, η απόφαση 1244/1999 αναγνωρίζει ότι το Κοσσυφοπέδιο είναι τμήμα της Σερβίας.

Το ερώτημα, λοιπόν, που προκύπτει είναι: Όταν η πγεσία των αλβανοκοσοβάρων προχωρήσει μονομερώς στην ανεξαρτησία της περιοχής χωρίς απόφαση του Σ.Α. του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, τα ΝΑΤΟϊκά στρατεύματα και η αποστολή της ΕΕ τι ρόλο θα παίξουν; Θα υπερασπιστούν, όπως θα έπρεπε, το διεθνές δίκαιο

και την απόφαση του ΟΗΕ, βάσει της οποίας βρίσκονται εκεί, και το απαραβίαστο των συνόρων, ή θα δράσουν βάσει των εντολών των κυβερνήσεών τους —οι οποίες, όπως όλα δείχνουν, θα σπεύσουν να αναγνωρίσουν την ανεξαρτησία του Κοσσυφοπέδιου—, απεκδύμενοι τα όποια προσκήματα και αποδεικνύοντας τον κατοχικό χαρακτήρα της αποστολής τους; Θα ήταν αφελές να πιστεύει κανείς ότι δεν θα συμβεί το δεύτερο.

Να υπενθυμίσουμε εδώ ότι η κυβέρνηση της χώρας μας είναι συνυπεύθυνη στην απόφαση να σταλεί Ευρωπαϊκή αποστολή στο Κοσσυφοπέδιο, και ότι συμμετέχουν και έλληνες στρατιώτες στις εκεί ΝΑΤΟϊκές δυνάμεις.

Σε ό,τι αφορά την αναγνώριση της ανεξαρτησίας του Κοσσυφοπέδιου, οι ΗΠΑ έχουν καταστήσει σαφές ότι θα προχωρήσουν άμεσα σ' αυτήν.

Σε ό,τι αφορά τη στάση της ΕΕ, σύμφωνα με Ευρωπαίους διπλωμάτες, τα περισσότερα Ευρωπαϊκά κράτη —μεταξύ των οποίων η Γερμανία, η Γαλλία, η Βρετανία και η Ιταλία— σκοπεύουν να αναγνωρίσουν το Κόσσοβο. Αρκετές χώρες —μεταξύ των οποίων η Ισπανία, η Σλοβακία, και η Ρουμανία— εκφράζουν φόβους ότι αν αναγνωρίστεί η ανεξαρτησία του Κόσσοβου θα ξεσπάσουν αποσχιστικά κινήματα και στο δικό τους έδαφος. Οι φόβοι τους, όμως, εκφράζονται με ένα μουρμουριτό μόνο, ενώ την ίδια στιγμή δηλώνουν έτοιμοι να συμμορφωθούν. Η χώρα μας είναι μεταξύ αυτών που μουρμουρίζουν, ενώ την ίδια στιγμή καθιστά σαφές ότι θα συναινέσει.

Η μόνη χώρα που μέχρι σήμερα αντιστέκεται και δηλώνει ότι δεν πρόκειται να αναγνωρίσει την ανεξαρτησία του Κοσσυφοπέδιου χωρίς απόφαση του Σ.Α. του ΟΗΕ είναι η Κύπρος. Η Κυπριακή Δημοκρατία έχει ζεκαθαρίσει ότι απορρίπτει ως **θέση αρχής** την απόσχιση και αναγνώριση της ανεξαρτησίας του Κοσσυφοπέδιου, έστω και αν υπάρξουν αντιδράσεις.

«Οuaí και αλίμονο αν η Κύπρος

συμφωνήσει, έστω και αν σχεδόν ολόκληρη η ΕΕ αποφασίσει προς την κατεύθυνση της αναγνώρισης, έστω κι αν υπάρξει αντίδραση για τη συμπεριφορά μας», δήλωσε ο Κύπριος κυβερνητικός εκπρόσωπος Β. Πάλμας, και πρόσθεσε: «Θα μπορούσαμε να συναινέσουμε στην προσπάθεια ανεξαρτητοποίησης ενός κράτους με μονομερή τρόπο; Αυτή θα ήταν μια μέθοδος που θα προκαλούσε προβλήματα σε μας». Και κατέληξε εξηγώντας αυτό που θα έπρεπε να είναι το αυτονότο για όσους δεν συγκαταλέγονται στις ιμπεριαλιστικές «μεγάλες δυνάμεις», δηλαδή ότι η διαφωνία της Κύπρου στην απόσχιση του Κοσσυφοπέδιου «**είναι μια θέση αρχής, είναι θέση που εναρμονίζεται πλήρως με το Διεθνές Δίκαιο, και τα μικρά κράτη θα πρέπει να επικαλούνται τους διεθνείς κανόνες νομιμότητας που διέπουν το παγκόσμιο γίγνεσθαι και να είναι προσπλωμένα σε ζητήματα αρχών».**

Η αναγνώριση της ανεξαρτησίας του Κοσσυφοπέδιου χωρίς απόφαση του Σ.Α. του ΟΗΕ αναμένεται να ανοίξει τους ασκούς του Αιόλου, καθώς θα δημιουργήσει προηγούμενο και θα αρχίσει η επικίνδυνη και αιματηρή διαδικασία του λεγόμενου «ντόμινο», πυροδοτώντας τα αυτονομιστικά κινήματα — μάλιστα όχι μόνο στα Βαλκάνια.

Θα ρωτήσει ίσως κάποιος: Μπορεί η άρνηση ενός ή περισσότερων κρατών της ΕΕ να αποτρέψει την πορεία των εξελίξεων που έχουν δρομολογήσει οι λεγόμενες «μεγάλες δυνάμεις»; Προφανώς όχι. Όμως, σε έναν πόλεμο θα πρέπει να δίνουμε όλες τις μάχες για την υπεράσπιση του διεθνούς δικαίου και της Χάρτας των Ηνωμένων Εθνών που οι «μικρές» χώρες, μεταξύ των οποίων και η χώρα μας, επικαλούνται χρησιμοποιώντας το ως ασπίδα όταν δέχονται προκλήσεις και απειλές. Σε αντίθετη περίπτωση, αυτό που θα επικρατήσει θα είναι η βία και το δίκιο του ισχυρότερου. ▲

Η πιο μεγάλη βάση των ΗΠΑ

Του Α. ΚΑΚΑΡΑ

Δρ, αρχιπλοίαρχος ε.α., μέλος ΚΕΘΑ

Το Κόσσοβο είναι μέρος της Σερβίας και όχι πρώην Ομόσπονδη Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας, όπως π.χ. τα Σκόπια, η Κροατία κ.ο.κ. Έτσι αυτιλαμβανόμαστε πως εάν γίνει ανεξάρτητο κράτος, θα έχουμε για πρώτη φορά μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο καθαρή παραβίαση της συνθήκης περί μη αλλαγής συνόρων στην Ευρώπη, με ότι συνεπάγεται αυτό. Η υποστήριξη στην ανακήρυξη ως ανεξάρτητου κράτους του Κόσσοβου από την Ελλάδα εκτός της αποδυνάμωσης των θέσεών μας για την Κύπρο, ανοίγει την όρεξη κάποιων ανεγκέφαλων με ψιθύρους περί τη Δυτική Θράκη.

Σήμερα κατοικούν στην περιοχή του Κόσσοβου περίπου δύο εκατομμύρια από τους οποίους η πλειοψηφία είναι Αλβανοί και μετά τη φυγή στην προσφυγιά περισσότερων από εκατόν πενήντα χιλιάδων Σέρβων, απέμειναν περί τους ογδόντα χιλιάδες στο Βόρειο μέρος με κέντρο τη Μπρόβιτσα.

Με τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης και τις συγκλονιστικές ανατροπές, εμφανίσθηκαν (από το 1992 ακόμα) οι πρώτοι χάρτες με σχεδιασμούς του Πενταγώνου και εταιριών πετρελαίου για τους αγωγούς πετρελαίων και αερίου των χωρών περί την Κασπία Θάλασσα. Κάποιοι απ' αυτούς περνούν από την περιοχή που εξετάζουμε ή πολύ κοντά της.

Μετά τους βομβαρδισμούς και πριν ακόμα κατακτουν οι καπνοί και εμφανισθούν τα κρούσματα καρκίνου από το απεμπλούτισμένο ουράνιο, κατέφτασε η Halliburton του Αντιπροέδρου των ΗΠΑ Τσένεϋ και έχτισε το '99, στα νοτιά σύνορα μεταξύ Κόσσοβου και Σκοπίων τη μεγαλύτερη βάση από της εποχής του πολέμου στο Βιετνάμ. Είναι, λένε οι ίδιοι, τόσο μεγάλη ώστε φαίνεται όπως και το Σινικό τοίχος από το διάστημα. Μπορεί και φιλοξενεί 25.000 Αμερικανούς και εργάζονται με δύο δολαρία την ώρα δέκα χιλιάδες από τον ντόπιο πληθυσμό.

Η μη χάραξη των συνόρων μεταξύ των δύο περιοχών ίσως συναρτάται και από την ύπαρξη αυτής της βάσης, ίσως δεν θέλουν οι εκατέρωθεν Αλβανοί να καθοριστούν σύνορα συντηρώντας έτσι την προσμονή τους για ένωση μέρους των Σκοπίων με το αυριανό «ανεξάρτητο» Κόσσοβο. Σε κάθε περίπτωση η παράλειψη δεν προμηνάει τίποτε καλό. Κανείς μέχρι σήμερα από τους επισήμους που μιλούν και διαπραγματεύονται για το Κόσσοβο δεν έχει αναφερ-

Στρατεύματα του ΝΑΤΟ στο δρόμο για την Πρίστινα περιμένουν να επιβιβαστούν σε ελικόπτερα (φωτογραφία του 1999).

θεί στη βάση αυτή. Πουθενά δεν τη συναντάμε να μνημονεύεται, όπως π.χ. τη βάση στη Σούδα και το ρόλο της ή ακόμα και τη μετατροπή της Τανάγρας πρόσφατα σε φιλοξενούσα βάση αμερικανικών αεροσκαφών έτσι στα μουλωχτά. Κάποια δημοσιεύματα τονίζουν και σωστά πως για να σπεύσουν οι Αμερικανοί πριν καν διαμορφωθεί το κα-

θεστώς του προτεκτοράτου, να κατασκευάσουν σε τέτοια έκταση υποδομές για κάθε είδους "υπηρεσίες" (αεροδρόμιο, επικοινωνίες, το καλύτερο νοσοκομείο στην Ευρώπη, γραφεία, καταλύματα, σπίτια, εργοστάσια επισκευών και συντήρησης, γυμναστήρια...) σημαίνει πως προσβλέπουν σε μακροχρόνια παραμονή η δε βάση δεν αφορά μόνον την τέως Γιουγκοσλαβία και τα Βαλκάνια αλλά κάτι πολύ ευρύτερο. Εύλογα επομένως πάει ο νους μας αμέσως στις βάσεις των Άγγλων στην Κύπρο. Δηλαδή η «Μεγάλη Κυρία» υπηρετεί τους στόχους των Αμερικανών και στη Μέση Ανατολή, στη Βόρειο Αφρική, στην Κασπία θάλασσα, στους δρόμους απ' όπου περνούν και θα περάσουν τα πετρέλαια και το φυσικό αέριο που υπάρχει στην Κασπία, και τις γύρω χώρες καθώς και ότι διέρχεται από τη Μεσόγειο. Τον εναέριο αλλά και χερσαίο και θαλάσσιο χώρο των χωρών μέχρι τις περιοχές αυτές, τον έχουν εξασφαλισμένο μέσω του NATO και διμερών συμφωνιών. Από την άλλη πλευρά δεν είναι τυχαίο πως ακριβώς δίπλα από τη βάση περνά ο αγωγός AMBO (Albania, Macedonia, Bulgaria Oil) αμερικανικών συμφερόντων, αλλά να θυμίσουμε εμείς πως πιο κει περνά και ο South Stream και ο Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, παρακάτω ο North Stream πιο πέρα κάποιο παρακλάδι του Nabucco και πάει λέγοντας. Ρωσικά και λοιπά συμφέροντα ενώ εμφανίζονται κάπως ξεκαθαρισμένα και ανταγωνιστικά στην αρχή, μόλις οι αγωγοί αρχίζουν και μπλέκονται, ξεθωριάζουν και οι αποκλειστικοί ιδιοκτήτες και μπλέκονται. Δεν είναι απαραίτητο αυτοί οι αγωγοί ή και γενικότερα ένα κράτος, ή μια περιοχή ευρύτερη για να ελέγχεται να είναι δίπλα ακριβώς ή πάνω σε τέτοιες βάσεις. Εγκαθίσταται π.χ. το «αντιπυραυλικό» σύστημα στην Πολωνία και Τσεχία για να αντιμετωπίσουν υποτίθεται τους πυραύλους και τα πυρηνικά που θα εκτοξεύουν οι Σιίτες μουσουλμάνοι από την Περσία. Ανεξάρπτητα από το γελοίο του επιχειρήματος, υπάρχει η τεχνική δυνατότητα των πυραύλων του συστήματος αυτού, που άρχισαν να εγκαθιστούν οι Αμερικανοί σε παγκόσμια κλίμακα, τεράστιες είναι οι περιοχές που καλύπτουν χιλιάδες χιλιόμετρα το βεληνεκές τους, το ίδιο και τα αεροσκάφη από τη

βάση του Κόσσοβου, τα ραντάρ του συστήματος `Εσελον που παρακολουθούν τα τηλέφωνα και το Ιντερνέτ και τα Φαξ ήτοι τις επικοινωνίες όλης της υδρογείου. Η βάση Bondsteel είναι μεν στο Κόσσοβο αλλά τα φονικά της άκρα, τα μάτια και τ' αυτιά της, βλέπουν, ακούν και χτυπούνε πολύ μακρύτερα, μέχρι τη Ρωσία και μέχρι την Περσία και ακόμα πιο πέρα αλλά και πιο εδώ στη Δυτική Ευρώπη. Φυσικά και στην Ευρώπη, λένε οι Αμερικανοί, σιγά μη σας αφήσουμε μόνους σας να ρυθμίζετε τις ενεργειακές σας ανάγκες, ακόμα χειρότερα να έχετε και στρατό ανεξάρπτο, τί τον θέλετε αφού έχετε εμάς και το NATO; Μήπως οι βάσεις των Αμερικανών στη Γερμανία που εγκαταστάθηκαν κατά εκατοντάδες μετά τη λήξη του Παγκοσμίου Πολέμου είχαν (και έχουν όσες είναι ακόμα εκεί) πάντα ως στόχο μόνον την κατοχή των πτημένων Γερμανών; Πολύ σύντομα προσθέσανε στόχους και κοίταζαν και ανατολικά. Έτσι και με τις βάσεις που εξακολουθούν να κατασκευάζονται και να ξεφυτρώνουν ανά την υδρόγειο μέσα σε χώρες υπό κατοχήν ή «φίλιες». Τώρα ήρθε και η σειρά της Κεντρικής Αφρικής, η Bondsteel δεν είναι μακριά όπως ακόμα περισσότερο η Σούδα, από το Σουδάν, το Τσαντ...

Βλέπουμε επομένως πως δεν επαρκεί μια πορτοκαλί επανάσταση με φιλοδυτική κυβέρνηση για να πουχάσουν οι της Νέας Τάξης Πραγμάτων, είναι τόσο το ενδιαφέρον τους για τους αντίστοιχους λαούς που στέλνουν και το στρατό τους υπό την ομπρέλα του NATO ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή εξεκάθαρα και απροκάλυπτα μόνον Αμερικανούς με τους απαραίτητους μισθοφόρους φονιάδες, και συγχρόνως φυτρώνουν και τις βάσεις τους για να εξασφαλίσουν τα συμφέροντά τους.

Μα, αναρωτιέται κανείς, οι άνθρωποι έχουν ανάγκες αφού οι ΗΠΑ είναι μια χώρα τριακοσίων και πάνω εκατομμυρίων κατοίκων, αλλά η Ινδία φερ' ειπείν είναι τρεις φορές πολυπληθέστερη, η Κίνα ακόμα περισσότερο, γιατί δεν θα γίνουν και αυτές κάθε τόσο και να βαφτίζουν περιοχές της γης ως τέτοιες ζωτικών συμφερόντων τους, όπως η πέραν του Ατλαντικού υπερφίαλη αυτοκρατορία; Είναι ο Ιμπεριαλισμός αυτός που τους βολεύει και τους καθοδηγεί.

Η βάση Bondsteel διαθέτει τα όργανα του θανάτου (ανθρώπους και μηχανές) που χρησιμοποιούνται κατά των λαών, τον πλούτο και την εργασία των οποίων θέλουν να ελέγχουν οι ίδιοι. Διαθέτει το πιο σύγχρονο νοσοκομείο της Ευρώπης για να περιθάλπει τους μισθοφόρους τους οσάκις πληγώνονται στις εισβολές και τις μάχες με τους αντιστεκόμενους λαούς. Άνθρωποι και υλικά σ' αυτήν τη βάση, όπως και σε κάθε ξένη βάση, είναι ενάντια στο συμφέρον των λαών της περιοχής τους, καλό είναι να τα πάρουν και να γυρίσουν εκεί απ' όπου ήρθαν, καλό είναι το Κίνημα Ειρήνης να γιγαντωθεί και να συνεχίσει πιο δυναμικά τις προσπάθειές του για να φύγουν αυτές οι βάσεις από το χάρτη. ▲

«Ανταπόκριση» απ' τον αγώνα του λαού της Βενεζουέλας

Εκδήλωση της ΕΕΔΥΕ και της ΕΕΔΔΑ με τον Κάρολους Βίμερ,

μέλος του ΠΓ, υπεύθυνο Διεθνών Σχέσεων της ΚΕ του ΚΚ Βενεζουέλας

και βουλευτή του Λατινοαμερικανικου Κοινοβουλίου

Mια άμεση «ανταπόκριση» για τον αγώνα του λαού της Βενεζουέλας είχαν τη δυνατότητα να παρακολουθήσουν όσοι βρέθηκαν, στις 14/12/07 στην αίθουσα του Δικτυογρικού Συλλόγου Αθηνών. Πραγματοποιήθηκε μια πολύ σημαντική εκδήλωση της Ελληνικής Επιτροπής για τη Διεθνή Υφεση και Ειρήνη (ΕΕΔΥΕ) και της Ελληνικής Επιτροπής Διεθνούς Δημοκρατικής Αλληλεγγύης (ΕΕΔΔΑ) με καλεσμένο τον Κάρολους Βίμερ, μέλος του ΠΓ, υπεύθυνο Διεθνών Σχέσεων της ΚΕ του ΚΚ Βενεζουέλας και βουλευτή στο Λατινοαμερικανικό Κοινοβούλιο, ο οποίος επισκέφτηκε τη χώρα μας.

Ήταν μια πραγματική εκδήλωση αλληλεγγύης στο λαό της Βενεζουέλας, όπου μεταφέρθηκε σημαντική εμπειρία, αλλά και πολιτικές εκτιμήσεις για το πρόσφατο δημοψήφισμα στη χώρα. Ο Κ. Βίμερ μετέφερε το θερμό χαιρετισμό στους εκπροσώπους της ειρήνης στην Ελλάδα και μίλησε για τη στήριξη που υπάρχει στον αγώνα του λαού της Βενεζουέλας από ολόκληρο τον κόσμο. Το μεγαλύτερο μέρος της ομιλίας του αφορούσε στους λόγους που χάθηκε το πρόσφατο δημοψήφισμα στη Βενεζουέλα. Εκτός αυτής της ανάλυσής του, ο Κ. Βίμερ τόνισε πως «για να επιτευχθεί η ειρήνη χρειάζεται αγώνας και πάλο» ενώ, σχολιάζοντας τη στάση των δυ-

νάμεων της αντίδρασης στην πατρίδα του, σημείωσε πως «αυτοί που έκαναν πραξικόπημα το 2002, τώρα κατηγορούν τον Πρόεδρο Τσάβες για δικτάτορα».

Για το δημοψήφισμα, τόνισε πως το αποτέλεσμά του έφερε βαθύτερη σκέψη για πολλά πράγματα, «μέχρι τώρα πηγαίναμε από νίκη σε νίκη και είναι καλό που θυμηθήκαμε πως ο πολιτικός αγώνας είναι πολύπλοκος». Σε αυτό το σημείο, μάλιστα, συμπλήρωσε, πως «μια επανάσταση δεν μπορεί να γίνει χωρίς το λαό, αλλά με ένα λαό με κρίση και οργάνωση». Και πρόσθεσε: Πρέπει να σταθούμε και σε

ορισμένα πράγματα στη Βενεζουέλα που δεν πάνε καλά, παρ' όλο που σε καμία περίπτωση ο λαός δε θέλει το πισωγύρισμα. Στη συνέχεια, μίλησε για τις τέσσερις αιτίες που χάθηκε το δημοψήφισμα, διευκρινίζοντας πως μεγάλο μέρος των οπαδών του Τσάβες απείχε απ' τη διαδικασία. Το θετικό, επισήμανε, είναι πως δεν πήγε να ψηφίσει και τους αντιπάλους μας.

**Ο Πρόεδρος της Βενεζουέλας Ούγκο Τσάβες,
«Αυτοί που έκαναν πραξικόπημα το 2002,
τώρα κατηγορούν τον Πρόεδρο Τσάβες για
δικτάτορα», επεσήμανε στην ομιλία του
ο Κάρολους Βίμερ.**

Οι λόγοι που χάθηκε το δημοψήφισμα

Πρώτος λόγος, κατά τον Κ. Βίμερ, η έλλειψη οργάνωσης. Υπενθύμισε την προσπάθεια του Τσάβες να δημιουργήσει μια νέα πολιτική οργάνωση και το δημοψήφισμα έγινε, ενώ αυτό το κόμμα δεν υπάρχει ακόμα. Παρ' όλο που ο Πρόεδρος είναι στρατιωτικός πήγε να δώσει μια μάχη χωρίς στρατό, σχολίασε.

Δεύτερος λόγος είναι πως έπαιξε σημαντικό ρόλο η συζήτηση που έγινε το προηγούμενο διάστημα για το σοσιαλισμό. Αυτή η συζήτηση περισσότερο χώρισε παρά ένωσε. Ο σοσιαλισμός είναι δύσκολο θέμα, δεν έρχεται βγάζοντας ένα φιρμάνι. Ο λαός έπρεπε να αποδεχτεί μια έννοια που στη χώρα είχε χτυπηθεί πάρα πολύ. Οι δυνάμεις της αντίδρασης, είπε, χρησιμοποίησαν αντικομμουνιστική προπαγάνδα και συνθήματα άλλων εποχών.

Χτύπησαν στους τρεις μεγάλους φόβους για τον πληθυσμό: την ιδιοκτησία, την οικογένεια, τη θρησκεία. Χρησιμοποίησαν συνθήματα όπως: Εάν ψηφίσεις «υπέρ» στο δημοψήφι-

σμα το κράτος, θα σου πάρει τα παιδιά σου ή το κράτος θα σου πάρει την ιδιοκτησία σου. Επίσης, έλεγαν, πως με θετική ψήφο το κράτος δε θα σου επιτρέπει να θρησκεύεσαι.

Ος **τρίτος λόγος**, ο Κ. Βίμερ ανέφερε την ίδια τη συνταγματική μεταρρύθμιση και τον τρόπο που έγινε. Πολλοί, είπε, συμφωνούσαν με τα περισσότερα απ' τα 69 άρθρα της, αλλά ψήφισαν κατά. Εδωσε σημασία στο μικρό χρονικό διάστημα που έγινε και στο κακό σχεδιασμό που υπήρχε. Ετοι δεν υπήρχε δυνατότητα να εξηγηθεί στο λαό. Πριν προχωρήσει στην τέταρτη αιτία, τόνισε πως η μεταρρύθμιση πρέπει να γίνει αλλά έχει κάποιες αδυναμίες.

Ο Κ. Βίμερ έκανε ιδιαίτερη αναφορά στον **τέταρτο λόγο**. Οπως επισήμανε, πολλοί στο στρατόπεδο του Τσάβες δεν είναι επαναστάτες και λειτουργούν με οπορτουνιστικό τρόπο. Υπάρχει και το θέμα της ειρηνικής επανάστασης. Ποτέ δεν έγινε μια τομή με την παλιά πολιτική. Πολλά στελέχη δεν έτρεχαν για το δημοψήφισμα, αλλά για την ατομική τους επιτυχία στις δημοτικές εκλογές του 2008 στη Βενεζουέλα.

Συνοψίζοντας, ο Κ. Βίμερ τόνισε πως ο λαός έδειξε πως δε θέλει να συνεχίσουν τα πράγματα όπως είναι, αλλά δε θέλει να γυρίσει και στο παρελθόν. Αυτό που θέλει η μεγάλη πλειοψηφία είναι μια λαϊκή εξουσία, όπου θα κυβερνά μέσα απ' τα συμβούλια του και θα συμμετέχει. Το δύσκολο αυτό αγώνα, κατέληξε, ο λαός έχει αποφασίσει ότι θέλει να τον δώσει ειρηνικά.

Νωρίτερα, χαιρετισμό είχαν απευθύνει ο πρόεδρος της ΕΕΔΥΕ, **Ευάγγελος Μαχαίρας** και η πρόεδρος της ΕΕΔΔΑ, **Μάρη Λαυρεντιάδου**. Ο Ευ. Μαχαίρας τόνισε πως «σκοπός της εκδήλωσης είναι να καλωσορίσουμε έναν εκπρόσωπο του λαού της Βενεζουέλας και με την ευκαιρία να τιμήσουμε το μέγα έργο που συντελείται σε μια μακρινή χώρα». Η ΕΕΔΥΕ, υπο-

γράμμισε, μεταξύ άλλων, «υποστηρίζει την Μπολιβαριανή Δημοκρατία της Βενεζουέλας για τη φιλειρηνική και φιλολαϊκή πολιτική της και χαιρετίζει τη σημερινή συγκέντρωση ως μια αρχή ευρύτερης υποστήριξης των προσπαθειών των λαών της Κεντρικής και Νότιας Αμερικής να απαλλαγούν από τη νέα αποικιοκρατία των ΗΠΑ και να απολαύσουν τα αγαθά της ελευθερίας, της δημοκρατίας και του σοσιαλισμού».

Η Μ. Λαυρεντιάδου, στο χαιρετισμό της, σημείωσε πως «τα μάτια όλων των προοδευτικών ανθρώπων, τα μάτια όλων όσοι αγωνίζονται ενάντια στον ιμπεριαλισμό είναι στραμμένα στη Λατινική Αμερική». Η ΕΕΔΔΑ, συμπλήρωσε, «στηρίζει το λαό της Βενεζουέλας και την κυβέρνηση του Ούγκο Τσάβες στα πρώτα τους βήματα για χώρα ανεξάρτητη και εθνικά κυρίαρχη. Με μεγαλύτερες δράσεις και καμπάνιες αλληλεγγύης, γιατί ο λαός της Βενεζουέλας πρέπει και μπορεί να θυγεί νικητής μέσα από αυτή τη δύσκολη μάχη».

Μετά τους χαιρετισμούς και την ομιλία του Κ. Βίμερ, ακολούθησε πλούσια συζήτηση για τον αγώνα και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο λαός της Βενεζουέλας. Μεταξύ των παρευρισκομένων η **Μαρία-Ινές Φον-σέκα**, επιτετραμμένη της πρεσβείας της Βενεζουέλας, ο **Θανάσης Παφίλης**, ευρωβουλευτής του ΚΚΕ και γενικός γραμματέας του Παγκοσμίου Συμβουλίου Ειρήνης (ΠΣΕ), η **Βέρα Νικολαΐδου**, βουλευτής του ΚΚΕ και γενική γραμματέας της ΕΕΔΥΕ, ο **Στέλιος Μπενετάτος**, δήμαρχος Νίκαιας, ο **Παναγιώτης Μακρής**, επίτιμος δήμαρχος Καισαριανής κ.ά. Τη συζήτηση συντόνισε ο **Ηρακλής Τσαβδαρίδης**, εκτελεστικός γραμματέας του ΠΣΕ, ο οποίος και τόνισε το γεγονός πως το επόμενο συνέδριο του Παγκοσμίου Συμβουλίου Ειρήνης θα γίνει τον Απρίλη, στο Καράκας της Βενεζουέλας. ▲

Κ. Βίμερ: Η μάχη είναι δύσκολη, πολύπλοκη και επικίνδυνη. Άλλα είμαστε αισιόδοξοι.

Τα τελευταία χρόνια χωρίς αμφιβολία η Λατινική Αμερική παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, κυρίως οι εξελίξεις στην Βενεζουέλα απασχολούν συχνά τα διεθνή ΜΜΕ, όπως έγινε πρόσφατα με την διεξαγωγή του δημοψηφίσματος για την συνταγματική μεταρρύθμιση. Η Άννα Μπαλλή, με την ευκαιρία της επίσκεψης του Κάρολους Βίμερ, μέλος του ΠΓ και υπεύθυνο διεθνών σχέσεων του Κομμουνιστικού Κόμματος Βενεζουέλας (KKB), βουλευτή στο Λατινοαμερικανικό Κοινοβούλιο, είχε μια πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση μαζί του.

Η Βενεζουέλα βρίσκεται συχνά στο επίκεντρο των διεθνών ΜΜΕ και ο Ούγο Τσάβες μοιάζει να εκφράζει έναν μεγάλο αριθμό ανθρώπων και πέρα των ορίων της Βενεζουέλας, που νομίζεται ότι οφείλεται αυτό;

Κ. Βίμερ: Η Βενεζουέλα αυτή την στιγμή είναι σύμβολο της αντιμπεριαλιστικής μάχης σε όλο τον κόσμο. Φυσικά δεν είναι η μοναδική χώρα που παλεύει για την ανεξαρτησία της, αλλά το καλό για την Βενεζουέλα είναι ότι χάρη στα αποθέματα πετρελαίου που διαθέτει έχει την δυνατότητα να προσφέρει βοόθεια στις υπόλοιπες χώρες. Βεβαίως, είμαστε μέλος του «Άξονα του Κακού», όπως μας ονομάσει ο Μπους, και γι' αυτόν τον λόγο κυρίως τα ιμπεριαλιστικά ΜΜΕ πάντα μας έχουν πρωτοσέλιδα, ώστε να διαστρεβλώνουν την πραγματικότητα της Βενεζουέλας.

Πρόσφατα τα διεθνή ΜΜΕ έδωσαν μεγάλο δημοσιότητα στο δημοψήφισμα που έγινε στην Βενεζουέλα και το οποίο έχασε με μικρή διαφορά η πλευρά που υποστηρίζει τον Ο. Τσάβες. Σας ξέφνιασε το απότελεσμα;

Κ. Βίμερ: Ήταν ένα δημοψήφισμα για την συνταγματική μεταρρύθμιση με δύο πολύ σημαντικά σημεία: πρώτον την ενίσχυση της λαϊκής δύναμης και δεύτερον την προώθηση του σοσιαλιστικού κράτους.

Το αποτέλεσμα έδειξε καθαρά ότι η αντιπολίτευση δεν κατάφερε να βελτιώσει την θέση της, παραμένει στα 4 εκ. ψηφοφόρους, κάτι που εμείς έχουμε συνηθίσει να βλέπουμε κάθε φορά που υπάρχει δημοψήφισμα. Η

έκπληξη για μας ήταν ότι χάσαμε, όχι γιατί αυξήθηκε το ποσοστό των ψήφων της αντιπολίτευσης, αλλά γιατί εμείς είχαμε μία μεγάλη αποχή.

Από την άλλη πλευρά, η ζωή δεν είναι μόνο νίκες και εμείς είχαμε προβλέψει κάποιες δυσκολίες στην διαδικασία και είχαμε εξετάσει τις αιτίες μιας πιθανής νίκης ή ήττας στο δημοψήφισμα.

Το KKB στηρίζει τον Τσάβες από την αρχή που ανέλαβε την εξουσία. Συζητά με τον ίδιο και με την κυβέρνηση και φυσικά συζήτησε για την συνταγματική μεταρρύθμιση πριν πάει σε δημοψήφισμα, συμφώνησε σε όλα όσα περιλάμβανε η συνταγματική μεταρρύθμιση και ποιές κατά την γνώμη του ήταν οι αιτίες της ήττας;

Κ. Βίμερ: Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα πράγματα. Εμείς συνεχίζουμε και υποστηρίζουμε την διαδικασία αλλαγών που προωθεί ο πρόεδρος Τσάβες. Ένα από τα προβλήματα που εμείς επισημάναμε ήταν ότι ο Τσάβες για πρώτη φορά αντιμετώπιζε ένα δημοψήφισμα χωρίς ένα δικό του οργανωμένο σώμα, μόνος του. Αυτό έγι-

νε γιατί ο Τσάβες διέλυσε το Κίνημα Πέμπτη Δημοκρατία, που ήταν ένα εκλογικό σώμα πάρα πολύ σημαντικό, για την προετοιμασία του Σοσιαλιστικού Κόμματος το οποίο ήταν ακόμη υπό διαμόρφωση. Χρησιμοποιώντας στρατιωτικούς όρους, εμείς λέμε ότι ο Τσάβες μπήκε σε μια μάχη χωρίς στρατό. Νομίζουμε ότι ο Τσάβες εμπιστευόταν πάρα πολύ την ίδια του την προσωπικότητα.

Ένα άλλο πρόβλημα ήταν ότι η σοσιαλιστική διαδικασία απαιτεί πάρα πολύ δουλειά και εμείς δεν κάναμε μία καλή δουλειά για να επεκτείνουμε αυτή την σοσιαλιστική διαδικασία. Επιπλέον, το δημοψήφισμα ήταν βεβαίως πάρα πολύ πολύπλοκο, ήταν δύσκολο. Υπήρχαν 69 άρθρα τα οποία απαιτούσαν πολύ βαθιά ανάλυση και υπήρχε μόνο η επιλογή Ναι ή Όχι στο σύνολό τους. Εκτός από αυτό, το δημοψήφισμα ήταν σε δύο κομμάτια, το πρώτο ήταν η πρόταση 33 άρθρων που πρότεινε ο Τσάβες και το υπόλοιπο ήταν 36 άρθρα που είχαν προστεθεί από διάφορες προτάσεις από την Βουλή. Ήταν πολύ δημοκρατικό, γιατί στον σχηματισμό αυτών των προτάσεων συμμετείχε όλος ο λαός, όμως την στιγμή της ψηφοφορίας προκάλεσε μεγάλη σύγχυση στον κόσμο.

Από την άλλη πλευρά, η αντιπολίτευση είχε μια μεγάλη αντικομουνιστική προπαγάνδα που επικεντρωνόταν σε τρία σημεία: πρώτον λέγανε ότι αν κάποιος ψηφίσει Ναι, ο Τσάβες πολύ πιθανόν θα τους έπαιρνε τα παιδιά τους. Μπορεί να φαίνεται αστείο, αλλά αν το μεταφέρουμε αυτό στον απλό κόσμο πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι ακόμα φοβούνται τον κομμουνισμό και την προπαγάνδα που υπήρχε πριν από πολλά χρόνια. Δεύτερον έλεγαν, αν ψηφίσεις Ναι ο Σοσιαλισμός θα σου πάρει και το σπίτι, το αυτοκίνητο και την δουλειά σου και τρίτον ο Σοσιαλισμός, έλεγαν, απαγορεύει την θρησκεία, όλος ο κόσμος πρέπει να είναι άθεος.

Αυτά τα τρία σημεία ήταν πάρα

πολύ κρίσιμα και για αυτό τον λόγο υπήρχε μεγάλη αποχή. Άλλα το σημαντικό είναι ότι αυτά τα 3 εκ. Ψηφοφόροι που δεν συμμετείχαν δεν περάσανε στην αντιπολίτευση, απλά δεν ψηφίσανε. Τέλος, από ένα κομμάτι της αντιπολίτευσης, οι πραξικοπητίες όπως τους λέμε εμείς, που έχουν διασυνδέσεις σε διεθνές επίπεδο και ιδιαίτερα με τις ΗΠΑ, υπήρχαν σχέδια πραξικοπήματος είτε πριν την διεξαγωγή του δημοψηφίσματος είτε σε περίπτωση νίκης μας στο δημοψήφισμα. Εμείς πιστεύουμε ότι δεν χάσαμε την ουσία του δημοψηφίσματος, τα κύρια θέματα του δημοψηφίσματος πρέπει να υλοποιηθούν στο μέλλον γιατί εμβαθύνουν στην συμμετοχή του λαού στην Δημοκρατία. Χρειαζόμαστε την συμμετοχή του λαού και βεβαίως χρειαζόμαστε μια μεγάλη συμμετοχή των ενόπλων δυνάμεων για την υπεράσπιση της επαναστατικής διαδικασίας όπως χρειαζόμαστε επίσης την αναγνώριση των φίλων.

Και ο πρόεδρος Τσάβες είπε «χάσαμε προς το παρόν», κάτι που δείχνει διάθεση να προωθήσει τις απαραίτητες αλλαγές. Πώς όμως μπορεί να γίνει τώρα αυτό;

Κ. Βίμερ: Το ΚΚΒ άμεσα δήλωσε ότι υπάρχει ένα τραπέζι σοσιαλιστικού διαλόγου και καλούμε όλο τον κόσμο να συμμετέχει. Επίσης ζητάμε μια πολιτική κατεύθυνση συλλογική. Είναι πολύ αρνητικό και για τον ίδιο τον Τσάβες αν όλη η ευθύνη συγκεντρώνεται στον ίδιο. Οι πιο σημαντικές αποφάσεις του κράτους πρέπει να λαμβάνονται συλλογικά, όπως ακριβώς λέει και το Σύνταγμα του 1999: Δημοκρατία και συμμετοχή.

Το ΚΚΒ ζητάει αλλαγές στην κυβερνητική πολιτική. Υπάρχουν κριτικές από τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα ότι οι αποφάσεις λαμβάνονται με πολύ αργό ρυθμό. Η μάχη κατά της γραφειοκρατίας για παράδειγμα δεν έχει τα επιθυμητά αποτελέσματα. Ειδικά πολλοί από

τους εργαζόμενους δεν ενσωματώνονται στην κυβέρνηση. Υπάρχουν βεβαίως πολλές και σημαντικές εργασίες και συμμετοχή της κυβέρνησης σε κοινωνικά προγράμματα, αλλά τα αποτελέσματα του δημοψηφίσματος μας λένε ότι ο λαός χρειάζεται ριζικές αλλαγές, πιο επαναστατικές.

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι ένα από τα θετικά του δημοψηφίσματος ότι μπορεί να δει κάποιος και τις όποιες αδυναμίες του;

Κ. Βίμερ: Συμφωνούμε απόλυτα. Το ΚΚΒ από την αρχή έλεγε ότι από τις νίκες σπάνια μαθαίνουμε κάτι, αλλά από τις ήττες είναι σίγουρο ότι μαθαίνουμε περισσότερα. Εμείς το βλέπουμε πολύ θετικά και αρπάζουμε αυτή την ευκαιρία, ώστε να διορθώσουμε αυτά τα λάθη και επίσης να διορθώσουμε ορισμένα πράγματα που έχουν σχέση με την κυβέρνηση.

Αν σας ρωτούσε κάποιος τι φοβάστε περισσότερο για την επαναστατική διαδικασία που εξελίσσεται στην Βενεζουέλα τι θα απαντούσατε;

Κ. Βίμερ: Το μόνο που φοβόμαστε είναι να χάσουμε την λαϊκή υποστήριξη για να κάνουμε την απαραίτητη πρόοδο στην διαδικασία των αλλαγών, στην διαδικασία της επανάστασης. Το υπόλοιπο είναι οι ελπίδες που έχουμε για να γίνει αυτό πραγματικότητα. Φοβόμαστε βεβαίως και τις χώρες που έχουν οικονομικά συμφέροντα στην περιοχή. Οι χώρες αυτές προσπαθούν να μην γίνει αυτή η λαϊκή εξέγερση. Ξέρουμε για την Βενεζουέλα, αλλά πιο σημαντική σε αυτό το σημείο είναι η περίπτωση της Βολιβίας όπου η αμερικανική πρεσβεία παρεμβαίνει πλέον ανοιχτά και προσπαθεί να διαμελίσει την χώρα.

Φαίνεται ότι θα έχουμε και εκεί ένα δημοψηφίσμα για συνταγματική μεταρρύθμιση, αλλά πράγματα που προβλήματα είναι πολύ σοβαρότερα και δημιουργούν φόβους για

επικίνδυνες εξελίξεις, πως θα μπορούσαν να αντιμετωπισθούν;

Κ. Βίμερ: Το πιο σημαντικό είναι ότι γίνεται προσπάθεια να αλλάξουν τα πράγματα, να γίνουν πιο δίκαια, αλλά με ειρηνικό τρόπο. Κάτι τέτοιο γίνεται στην Λατινική Αμερική και συγκεκριμένα στην Βενεζουέλα, στην Βολιβία και στο Εκουαδόρ. Όλες αυτές οι αλλαγές που έγιναν μέσω δημοψηφίσματος έγιναν σε ένα δημοκρατικό πλαίσιο αλλαγών. Πρέπει να το κάνουμε με ειρηνικό τρόπο, γιατί αν υπάρξει πρόβλημα θα υποφέρει ο λαός, δεν θα υποφέρει η αστική τάξη. Όμως πρέπει να έχουμε πάντα τον νου μας, όπως λέει ο Τσάβες, και δεν πρέπει να είμαστε άοπλοι. Κάθε επανάσταση οφείλει να υπερασπιστεί τον εαυτό της.

Αυτή την στιγμή η Βολιβία περνάει μία πολύ δύσκολη κατάσταση, ακόμη πιο δύσκολη και από την Βενεζουέλα. Η αστική τάξη της Βολιβίας είναι πολύ δυνατή και έχει τον πολιτικό έλεγχο σε τέσσερεις επαρχίες της Βολιβίας. Επειδή δεν έχουν την πλειοψηφία, με την βοήθεια των ΗΠΑ θέλουν να διαμελίσουν την χώρα. Ξέρουμε ότι η εργατική τάξη της Βολιβίας είναι συνειδητοποιημένη και πολύ δυνατή, ξέρουμε την δύναμη του λαού της Βολιβίας, αλλά δεν ξέρουμε τι θα κάνουν οι ένοπλες δυνάμεις. Στην Βενεζουέλα οι ένοπλες δυνάμεις είναι μαζί με την διαδικασία των αλλαγών, θα δούμε τις επόμενες μέρες τι θα γίνει στις ένοπλες δυνάμεις της Βολιβίας, αν όντως είναι πατριώτες και θα υποστηρίξουν την διαδικασία των αλλαγών ή θα πουληθούν σε μια ξένη δύναμη.

Η Κολομβία είναι μια χώρα της οποίας η κυβέρνηση, που κατά τον Μπους είναι ο καλύτερος σύμμαχος των ΗΠΑ στην περιοχή, παίζει έναν αρνητικό ρόλο. Πρόσφατα ο Τσάβες είχε αναλάβει μια πρωτοβουλία για να γίνει ανταλλαγή αιχμαλώτων μεταξύ των Επαναστατι-

κών Λαϊκών Δυνάμεων (FARK) και της κολομβιανής κυβέρνησης. Έχει ανακατευθεί σε αυτή την υπόθεση και ο Γάλλος πρόεδρος Νικολά Σαρκοζί. Ο Ουρίμπε, ο πρόεδρος της Κολομβίας είχε συμφωνήσει αρχικά, αλλά ενώ το θέμα βρισκόταν σε εξέλιξη, άλλαξε γνώμη, και προσπάθησε να διακόψει την διαδικασία. Σε ποιό σημείο είναι τώρα αυτή η προσπάθεια;

Κ. Βίμερ: Κατ' αρχήν πρέπει να αξιολογήσουμε ως θετική την προσφορά του Σαρκοζί, έστω κι αν το έκανε για δικό του πολιτικό οφέλος. Υπήρχε μία συμφωνία μεταξύ Τσάβες-Σαρκοζί, συντονίσθηκαν πάρα πολλά πράγματα και πολύ καλά. Εμείς νομίζουμε ότι την διαδικασία αυτή που είχε προωθήσει αρκετά, προσπάθησαν να την διακόψουν οι ΗΠΑ, γιατί αν η κυβέρνηση της Κολομβίας είχε μία συμφωνία με τις FARK αυτό θα σόμαινε ότι τις αναγνωρίζει ως δύναμη και Βεβαίως οι ΗΠΑ αντιτίθενται σε αυτό. Ο μοναδικός τρόπος που βλέπουν οι ΗΠΑ είναι η καταστροφή των FARK με τα όπλα. Πάντως εμείς συνεχίσαμε τις προσπάθειες και είχαμε τα πρώτα αποτελέσματα.

Με την κυβέρνηση της Κολομβίας, με την οποία έχετε και κοινά σύνορα έχουν παρουσιασθεί και άλλα προβλήματα. Έχετε λάβει μέτρα για την περίπτωση που τα προβλήματα αυτά οξυνθούν;

Κ. Βίμερ: Πρώτα απ' όλα πρέπει να πω ότι η Κολομβία σε πάρα πολλούς τομείς εξαρτάται οικονομικά από την Βενεζουέλα. Ένα από τα πρώτα πολιτικά μέτρα λοιπόν θα λέγαμε ότι θα ήταν το κλείσιμο ή ο έλεγχος των συνόρων, κάτι που θα επιπρέαζε άμεσα την αστική τάξη της Κολομβίας.

Είναι εύκολο το κλείσιμο ή ο έλεγχος των συνόρων;

Κ. Βίμερ: Να κλείσουμε τα σύνορα για ανταλλαγή προϊόντων είναι εύκολο, αλλά να κλείσουμε τα σύνορα ολοκληρωτικά για να εμποδίσουμε την

δράση των παράνομων ομάδων είναι δύσκολο γιατί είναι 2.200 χιλιόμετρα ζούγκλας.

Παρά τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η Βενεζουέλα και οι χώρες της Λατινικής Αμερικής που ακολουθούν μια επαναστατική διαδικασία, είστε αισιόδοξος;

Κ. Βίμερ: Πρώτα απ' όλα οι επαναστάτες πάντα είμαστε αισιόδοξοι. Είναι μια πάλη, μια μάχη πάρα πολύ δύσκολη, πολύπλοκη και επικίνδυνη. Η δύναμη των ΗΠΑ στρατιωτικά είναι ικανή και έχει την δυνατότητα να μας καταστρέψει. Από την άλλη έχουμε την αφύπνιση, αυτή την εξέγερση των λαών σε διάφορα σημεία της Λατινικής Αμερικής ταυτόχρονα.

Τον περασμένο αιώνα οι επαναστατικές διαδικασίες γινόντουσαν, αλλά μεμονωμένα σε ορισμένα σημεία οπότε και η καταστολή τους γινόταν πιο εύκολα. Αυτή την στιγμή συμβαίνουν φανταστικά πράγματα στην Λατινική Αμερική.

Πρόσφατα έγινε η οριστική υπογραφή της Τράπεζας του Νότου. Επτά χώρες με επτά διαφορετικές πολιτικές, με επτά πολύ διαφορετικούς προέδρους, συμφωνήσανε στο να δημιουργήσουν αυτή την τράπεζα, ώστε να φύγουν οριστικά από τα χέρια του ιμπεριαλιστικού οικονομικού συστήματος.

Βεβαίως ο ιμπεριαλισμός θα έχει κάποια αντίδραση, γιατί τα χρήματα της Βενεζουέλας, της Παραγουάνης, της Ουρουγουάνης, της Αργεντινής, του Εκουαδόρ, της Βολιβίας, δεν θα πάνε πλέον στις ΗΠΑ, θα μείνουν μέσα σε αυτήν την τράπεζα, στην Τράπεζα του Νότου, στην Λατινική Αμερική. Τα χρήματά μας δεν θα χρησιμοποιούνται πλέον για να γίνουν πιο πλούσιοι οι τραπεζίτες του Βορά της Αμερικής, αλλά για να επενδύθουν σε κοινωνικά προγράμματα για τους λαούς της Λατινικής Αμερικής. Πρέπει να προσέχουμε πάρα πολύ, αλλά είμαστε πάρα πολύ αισιόδοξοι. ▲

«Κόκκινη κάρτα» στον Μπους από τον Λιβανέζικο λαό

Του ΟΥΑΛΙΝΤ ΕΛΙΑΣ

Οι Αμερικανοί από τις αρχές της δεκαετίας του '50 προσπαθούν να υποτάξουν τον Λίβανο και να τον θέσουν υπό τον έλεγχό τους, με σκοπό τη χρηματοποίησή του για την εξυπηρέτηση των αμερικανικών συμφερόντων στη Μέση Ανατολή. Όμως, ο λαός του Λιβάνου έχει σπικώσει «κόκκινη κάρτα» στους Αμερικανούς, με αποκορύφωμα την ατολμία του προέδρου των ΗΠΑ Τζορτζ Μπους να επισκεφτεί τον Λίβανο στο πρόσφατο ταξίδι του, που τάχα έχει ως στόχο την προώθηση της «πληγωμένης» ειρήνης στην Παλαιστίνη.

Το 1951 οι ΗΠΑ υπέγραψαν με τη λιβανέζικη κυβέρνηση τη συμφωνία ένταξης στο δόγμα Τρούμαν, δίνοντας την ευκαιρία στους Αμερικανούς που δραστηριοποιούνταν στον Λίβανο να παρέμβουν στα εσωτερικά της χώρας και να ελέγξουν τον δημόσιο τομέα.

Τον Μάρτιο του 1957 ο Λίβανος ήταν το πρώτο αραβικό κράτος που εντάκτηκε στο σχέδιο Αϊζενχάουερ, το οποίο είχε σκοπό να πολεμήσει τον κομμουνισμό. Όμως, το κομμουνιστικό και αραβικό κίνημα αγωνίστηκε θερμά ενάντια στην πολιτική του προέδρου Καμίλ Σαμούν, με αποτέλεσμα να προκληθεί ένταση στις σχέσεις Λιβάνου-Συρίας – ό, τι δηλαδή συμβαίνει και σήμερα μεταξύ των δυο γειτονικών χωρών λόγω των αμερικανικών σχεδίων στην περιοχή.

Σταδιακά ο δεξιός Λιβανέζος πρόεδρος Καμίλ Σαμούν (χριστιανός Μαρωνίτης) μετέτρεψε τον Λίβανο σε πολεμική αμερικανική βάση στη Μέση Ανατολή, παρόλο που η πολιτική αυτή ήταν εναντίον της ακεραιότητας και της ανεξαρτησίας της χώρας.

Ο λιβανέζικος λαός, όμως, αρνήθηκε την υποταγή του στις ΗΠΑ. Οι πατριωτικές προοδευτικές δυνάμεις ιδρύσαν τότε εθνικό μέτωπο για να αντιμετωπίσουν το σχέδιο Αϊζενχάουερ, να καταστήσουν σεβαστή την ανεξαρτησία του Λιβάνου και να τον επανασυνδέσουν με τα αραβικά κράτη.

Στις 7 Μαΐου 1958 δολοφονήθηκε ο αντιαμερικανός δημοσιογράφος Νασίμπ Αλματινί, ο οποίος προωθούσε τη συνεργασία του Λιβάνου με τα αραβικά κράτη.

Η δολοφονία του πυροδότησε τον ένοπλο αγώνα ενάντια στον πρόεδρο Σαμούν, με αποτέλεσμα ο τελευταίος να ζητήσει επισήμως από τις ΗΠΑ να στείλουν αμερικανικές

στρατιωτικές δυνάμεις στον Λίβανο, με πρόσχημα ότι η Αίγυπτος επενέβαινε στα εσωτερικά της χώρας. Οι δυνάμεις του αμερικανικού Στόλου που έφτασαν στη Βηρυττό στις 14 Ιουλίου αντιμετωπίστηκαν με λαϊκή εξέγερση. Ο εκπρόσωπος της Σοβιετικής Ένωσης στο Συμβούλιο Ασφάλειας του ΟΗΕ ζήτησε την άμεση αποχώρηση των δυνάμεων κατοχής από τον Λίβανο, και οι κομμουνιστές αγωνίστηκαν ενάντια στους Αμερικανούς. Έτσι, τον Οκτώβριο του ίδιου χρόνου οι αμερικανικές δυνάμεις αναγκάστηκαν να αποχωρίσουν από τον Λίβανο. Ο τότε αμερικανικός πρέσβης στη Βηρυττό Μακλίντουκ είχε πει: «Ο σχηματισμός της κυβέρνησης από τη λιβανέζικη αντιπολίτευση απειλεί τα αμερικανικά συμφέροντα στον Λίβανο».

Τι μας αποδεικνύει αυτό το σκηνικό; Ότι η ιστορία ξαναγράφεται στον Λίβανο με τα ίδια μελανά γράμματα των Αμερικανών και των σύμμαχων τους έως σήμερα. Το σημερινό σκηνικό είναι ίδιο με αυτό της δεκαετίας του '50, σκηνοθετημένο πάλι ο αμερικανικός παράγοντας, πρωταγωνιστής ο πρόεδρος της κυβερνήσεως Φουάντ Σενιόρα – μουσουλμάνος Σουνίτης –, και οι κομπάρσοι είναι οι περιφερειακές δυνάμεις, με πρώτο κομπάρσο το Ισραήλ και δεύτερο τη Συρία.

Οι Αμερικανοί συνέχισαν τη δράση τους στον Λίβανο βοηθούμενοι από τις θρησκευτικές διαφορές των Λιβανέζων. Έτσι, μέσω του «διαιρεί και βασίλευε», παρείχαν έμμεση υποστήριξη στους Μαρωνίτες Φαλαγγίτες, τους οποίους ωθούσαν να πολεμήσουν τους Παλαιστινίους, προκαλώντας τον λεγόμενο εμφύλιο πόλεμο (από τον Απρίλιο του 1975 έως το 1989), που είχε περισσότερα από 150.000 θύματα. Όμως, οι πατριωτικές δυνάμεις στον Λίβανο αντιστάθηκαν στα σχέδια των Αμερικανών για άλλη μια φορά, επεκτείνοντας τις δυνάμεις τους στον Λίβανο (έλεγχαν το 70% των εδαφών του Λιβάνου). Τότε οι Αμερικανοί δώσανε το πράσινο φως στη Συρία μέσω της Σαουδικής Αραβίας να στείλει συριακές δυνάμεις στον Λίβανο. Το πρόσχημα ήταν ότι έπρεπε να εφαρμοστεί η φόρμουλα ότι στον Λίβανο δεν υπάρχουν ούτε κερδισμένοι, ούτε πτημένοι. Η Συρία πολέμησε στο πλευρό των Φαλαγγιτών χριστιανών εναντίον των Παλαιστινίων και των πατριωτικών αριστερών δυνάμεων, με αποτέλεσμα

Δήλωση του Ερμές Ερέρα Ερνάντες πρέσβη της Κούβας στην Ελληνική Δημοκρατία για τα 49 χρόνια της Κουβανικής Επανάστασης

Hεπανάσταση στην Κούβα διανύει το 50ό έτος της. Εδώ και μισό αιώνα παλεύει σκληρά σε πραγματικά αντίξοες συνθήκες, έχοντας κληρονομήσει μια χώρα υπανάπτυκτη, και επιπλέον μια γενοκτονία που οφείλεται στο οικονομικό και εμπορικό εμπάργκο από την ισχυρότερη δύναμη που έχει γνωρίσει έως τώρα η ανθρωπότητα.

Όλα αυτά έχουν προκαλέσει για το νησί μας τεράστιο οικονομικό πλήγμα και σημαντικές απώλειες σε ανθρώπινες ζωές, ως αποτέλεσμα τρομοκρατικών επιθέσεων από μαφιόζικες οργανώσεις που εδρεύουν στην ΗΠΑ. Οι συνεχείς επιθέσεις, όμως, δεν έχουν εμποδίσει την Κούβα να αναπτύξει μια πραγματική κουλτούρα ειρήνης για όλο τον κόσμο, την ίδια στιγμή που είναι έτοιμη να αντιμετωπίσει επιθετικές κινήσεις κάθε είδους εις βάρος της, συμπεριλαμβανομένης της πιθανότητας ένοπλης επίθεσης των ΗΠΑ.

Το σύνταγμα της Κούβας επιβεβαιώνει την επιθυμία της για ειρήνη αξιοπρεπή, αληθινή και ισχύουσα για όλα τα κράτη, μικρά και μεγάλα, που βασίζεται στο σεβασμό της ανεξαρτησίας και της κυριαρχίας των λαών.

Ο ίδιος ο Φιντέλ Κάστρο είναι ένθερμος υποστηρικτής του αγώνα για την ειρήνη και για έναν κόσμο πιο δίκαιο, γιατί, σύμφωνα με το τον ίδιο, «δεν υπάρχει άλλος δρόμος, και ποτέ άλλοτε δεν είχε ο κόσμος τόσα προβλήματα όσα στον τωρινό. Υπάρχουν σοβαρές προκλήσεις, όπως η υποβάθμιση του περιβάλλοντος και η μείωση των φυσικών πηγών ενέργειας, αλλά η λύση που προτείνεται από κάποιες μεγάλες δυνάμεις είναι η επίλυση της κατάστασης με τη χρήση πυρηνικών όπλων».

Ο κόσμος χρειάζεται επειγόντως την ειρήνη, για να μπορέσει να επικεντρώσει όλη τη γνώση και τους πόρους του στην καταπολέμηση της πείνας, της φτώχειας, της υπανάπτυξης, της καταστροφής του περιβάλλοντος, του αναλφαβητισμού, των ασθενειών, και της αυξανόμενης περιθωριοποίησης στην οποία έχει περιέλθει σήμερα η τεράστια πλειοψηφία του παγκόσμιου πληθυσμού.

να χάσουν οι τελευταίοι δυνάμεις, μέχρι το 1977 οπόταν η Συρία άλλαξε πλεύση και άρχισε να παρέχει στρατιωτική υποστήριξη στις πατριωτικές δυνάμεις, εγκαταλείποντας τους Φαλαγγίτες λόγω της έμμεσης σχέσης τους με το Ισραήλ.

Το 1982 δόθηκε το πράσινο φως από τις ΗΠΑ στο Ισραήλ να εισβάλει έως τη Βιρτζίνια. Επί 90 ημέρες Λιβανέζοι και Παλαιστίνιοι υπερασπίστηκαν την αραβική πρωτεύουσα με μεγάλη επιτυχία. Οι Αμερικανοί έστειλαν πάλι τον 6ο Στόλο τους στη Βιρτζίνια, με τη συμμετοχή των Γάλλων, ως δύναμη ειρήνης. Στη συνέχεια φρόντισαν να καλύψουν τον Βρόμικο ρολό τους και κατάφεραν να εκλεγεί ο αρχηγός των Φαλαγγιών Μπασίρ Αλζουμαΐλ πρόεδρος του Λιβάνου, ο οποίος όμως δολοφονήθηκε μια εβδομάδα μετά την «εκλογή» του.

Άλλη μια φορά ο λαός του Λιβάνου στήκωσε κεφάλι εναντία στις δυνάμεις κατοχής —Αμερικανούς, Ισραηλινούς και Γάλλους— και ένα πρώιμη άνθησε η μεγαλύτερη απώλεια στις αμερικανικές δυνάμεις, όταν εισέβαλαν δυο φορτηγά γεμάτα εκρηκτικά στο αρχηγείο των Αμερικανών με αποτέλεσμα να «σταλούν» 270 πτώματα στην Αμερική. Αμέσως ο πρόεδρος Ρίγκαν απεφάσισε την άμεση αποχώρηση από τα εδάφη του Λιβάνου.

Οι Αμερικανοί δεν έχασαν ποτέ την ήττα τους στον Λίβανο. Παρέδωσαν τη χώρα στα χεριά της Συρίας έως το 2005, οπότε άλλαξαν πλεύση και έδωσαν το πράσινο φως στους Ισραηλινούς να εισβάλουν τον Ιούλιο 2006 εναντία στην εθνική αντίσταση του Λιβάνου, με σκοπό να πάρουν το αίμα τους πίσω και να υποτάξουν πλήρως τον Λιβάνο. Απέτυχαν παταγωδώς —Αμερικανοί και οι Ισραηλινοί—, ενώ ο λιβανέζικος λαός σημείωσε τη μεγάλη νίκη του εναντία στο Ισραήλ. Επίσης, οι Αμερικανοί έχασαν απ' το πλευρό τους τους χριστιανούς Μαρωνίτες, οι οποίοι υπεράσπισαν τα εδάφη του Λιβάνου, και μόνοι πλέον σύμμαχοί τους απέμειναν ο σουνίτης Αλχαρίρι, ο σοσιαλιστής Ουαλίντ Τζουμπουλάτ και μια μειοψηφία Μαρωνιτών χριστιανών.

Αν οι Αμερικανοί πιστεύουν ότι έχουν στα χεριά τους τον Λίβανο και τη Μέση Ανατολή, ο λαός του Λιβάνου και οι άλλοι λαοί της περιοχής έχουν την «κόκκινη κάρτα» εναντία της αμερικανικά σχέδια. Γιατί οι δυνάμεις της ειρήνης πάντοτε μπορούν να νικήσουν τον πόλεμο.

Γκουαντάναμο: Προσπάθησε να αυτοκτονήσει με το τροχισμένο νύχι του

Ένας κρατούμενος στις αμερικανικές στρατιωτικές φυλακές του Γκουαντάναμο ως ύποπτος για τρομοκρατία επιχείρησε τον περασμένο Οκτώβριο να κόψει τον λαιμό του με ένα τροχισμένο νύχι του χεριού του, προκαλώντας σομαντική αιμορραγία, αλλά χωρίς να απειληθεί η ζωή του. Ο υποδιευθυντής των φυλακών, Πλωτάρχης 'ντριου Χεϊνς, δήλωσε πως το γεγονός συνέβη μέσα στα ντούς. Οι φύλακες πρόλαβαν και σταμάτησαν την αιμορραγία κι ο κρατούμενος νοσηλεύθηκε στο θεραπευτήριο και κρατήθηκε επιπλέον για ψυχολογικό έλεγχο άλλη μια εβδομάδα, όπως δήλωσαν ιατρικοί κύκλοι του Γκουαντάναμο. Ο γιατρός της βάσης τόνισε ότι το τραύμα πάντα επιφανειακό και επιπόλαιο, αλλά ωστόσο χρειάσθηκε να γίνουν ράμματα. Ο ίδιος πρόσθεσε πως προσωπικά έχει δει έως δέκα προσπάθειες αυτοτραυματισμού το περασμένο εξάμηνο και πως ο τραυματισμός με τροχισμένο νύχι είναι ο πλέον δραματικός, λόγω της απώλειας αίματος. Οι αρχές της βάσης κατέταξαν το γεγονός ως απόπειρα αυτοκτονίας, υπό την έννοια πως το θύμα χρειάζεται ιατρική παρακολούθηση, καίτοι η μέθοδος που χρησιμοποίησε για να τραυματισθεί δεν επέφερε τον θάνατο.

Να υπενθυμίσουμε ότι τέσσερις έγκλειστοι στην περιβόητη βάση του Γκουαντάναμο αυτοκτόνησαν με θηλειά, τρεις τον Ιούνιο του 2006 κι ένας τον περασμένο Μάιο.

ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ ΑΠΟ ΙΑΣΙΜΕΣ ΑΣΘΕΝΕΙΕΣ

Εκατομμύρια παιδιά πεθαίνουν κάθε χρόνο από ιάσιμες ασθένειες, διότι δεν έχουν πρόσβαση σε φαρμακευτικά σκευάσματα ασφαλή, φτηνά, αποτελεσματικά και προσαρμοσμένα στην παιδική ηλικία, καταγγέλλει ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας (ΠΟΥ).

Στην ανακοίνωσή του ο ΠΟΥ τονίζει ότι θα μπορούσαν να είχαν σωθεί τα δύο τρίτα των δέκα εκατομμυρίων παιδιών ηλικίας κάτω των πέντε ετών που έχασαν τη ζωή τους κατά το 2007.

«Τα παιδιά δεν μεταβολίζουν τα φάρμακα όπως οι ενήλικες. Επομένως έχουν ανάγκη από διαφορετικές δοσολογίες», εξηγεί και παραθέτει για πρώτη φορά ένα κατάλογο 206 απαραίτητων φαρμάκων που προορίζονται για παιδιά και θεραπεύουν διάφορες συνήθεις λοιμώξεις.

Το πρόβλημα είναι ιδιαίτερα οξύ στις αναπτυσσόμενες χώρες, όπου το πρόβλημα της τιμής αποκλείει την πρόσβαση στα κατάλληλα φάρμακα με αποτέλεσμα να πεθαίνουν κάθε χρόνο 6 εκατομμύρια παιδιά από ιάσιμες καταστάσεις, όπως η διάρροια και η αφυδάτωση. Στην περίπτωση μάλιστα του AIDS, οι ελάχιστες υπάρχουσες παιδιατρικές αγωγές για την αντιμετώπιση της θανατηφόρας αυτής νόσου στοιχίζουν συνήθως τριπλάσια από τις αγωγές που ακολουθούνται για τους ενήλικες.

ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ: το 15% όλων των ανθρωποκτονιών από το 1991 έως το 2000 είχαν θύματα παιδιά

Παιδιά κάτω των 14 ετών είναι κατά ποσοστό 15% τα θύματα όλων των υποθέσεων ανθρωποκτονιών στη Νέα Ζηλανδία μεταξύ του 1991 και του 2000, σύμφωνα με βιβλίο που κυκλοφόρησε. Το εν τέταρτον των θυμάτων δεν είχαν καν συμπληρώσει το πρώτο έτος της πλικίας τους και σχεδόν τα δύο τρίτα ήταν κάτω των πέντε ετών, σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία που συμπεριλαμβάνονται στο Βιβλίο Lives Cut Short (Ζωές Πρόωρα Τερματισμένες), το οποίο χρηματοδοτήθηκε από το Νεοζηλανδό επίτροπο για τα παιδιά.

Πάνω από το 50% των παιδιών αυτών δολοφονήθηκαν από τις μπτέρες και τους πατέρες τους, το 18% από τις μητριές ή τους μητριούς τους. Σε ξένους αποδίδεται μόλις το 6% των θανάτων.

Τα στοιχεία δείχνουν ότι το 52% των θυμάτων ανήκαν στη φυλή των Μαορί, που αποτελεί μόνο το 15% του συνολικού πληθυσμού της Νέας Ζηλανδίας.

ΗΠΑ: ΠΕΡΙΠΟΥ 1,3 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΝΕΟΥΡΚΕΖΟΙ ΥΠΟΦΕΡΟΥΝ ΑΠΟ ΠΕΙΝΑ

Ένας Νεοϋορκέζος στους 6 υποφέρει από την πείνα, δηλαδή περίπου 1,3 εκατομμύρια άνθρωποι, ανάμεσα στους οποίους και περισσότερα από 400.000 παιδιά, σύμφωνα με την ετήσια έκθεση που δόθηκε στην δημοσιότητα από τη «Συμμαχία κατά της πείνας». Η πόλη έχει 8,25 εκατομμύρια κατοίκους, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία που δόθηκαν επίσης στην δημοσιότητα.

Σύμφωνα με το κείμενο της «Συμμαχίας κατά της πείνας», ένας αυξανόμενος αριθμός πεινασμένων βρίσκεται καταφύγιο στις σούπες του λαού, για τις οποίες η ζήτηση έχει αυξηθεί κατά 20% από το 2006, ενώ ήδη βρισκόταν σε αύξηση κατά 11% το 2006 σε σχέση με το 2005.

Οι ζώνες της Νέας Υόρκης που έχουν πληγεί περισσότερο από την φτώχεια είναι οι περιοχές του Μπρόντ (Βόρεια) και του Μπρούκλιν (νότια). Είναι επίσης στις συνοικίες αυτές που τα κέντρα υποδοχής αρνούνται τον περισσότερο κόσμο διότι δεν μπορούν να ικανοποιήσουν τις ανάγκες τους. «Την ώρα που η οικονομία αποδυναμώνεται, η κατάσταση αυτή δεν μπορεί παρά να επιδεινώνεται», εκτιμά ο Τζόελ Μπέργκ,

διευθυντής της οργάνωσης αυτής, που

διαχειρίζεται 1200 κέντρα παροχής δωρεάν φαγητού σε όλη την πόλη.

Σύμφωνα με τη «Συμμαχία κατά της πείνας», η αμερικανική κυβέρνηση μείωσε αισθητά τις δωρεές σε τρόφιμα στις οργανώσεις αυτές, όπου εργάζονται συχνά εθελοντές. «Αυτό κάνει την κατάσταση δραματική, ιδιαίτερα κατά την περίοδο των εορτών» εκτιμά ο Τζόελ Μπέργκ.

ΜΕΞΙΚΟ: ΕΚΤΑΦΙΑΣΜΟΣ ΠΑΝΩ ΑΠΟ 4.000 ΣΟΡΩΝ

Οι αρχές στην Τσιουάουα διέταξαν τον Δεκέμβριο την εκταφή 4.250 σορών που δεν έχουν αναγνωρισθεί και έχουν ταφεί σε ομαδικούς τάφους στη Σιουδάδ Χουάρες από το 1993, σε μια νέα προσπάθεια να εξακριβωθούν οι ταυτότητες των νεκρών. Σύμφωνα με οργανώσεις προάσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τοπικούς εισαγγελείς, ανάμεσα στις σορούς ενδέχεται να βρίσκονται ορισμένες από τις 500 γυναίκες που αγνοούνται στο διαμέρισμα αυτό του Βορείου Μεξικού που γειτνιάζει με τις ΗΠΑ.

«Τα ανθρώπινα υπολείμματα θα υποβληθούν σε ελέγχους DNA, με δείγματα που θα ληφθούν από τα δόντια, τα σαγόνια, τα μηριαία οστά και άλλα οστά, ώστε να εξακριβωθούν επιστημονικά οι ταυτότητες τους», δήλωσε ο εκπρόσωπος της γενικής εισαγγελίας της Τσιουάουα, Ρενέ Μεδράνο.

Ιατροδικαστές και ανθρωπολόγοι θα επιχειρήσουν να αναγνωρίσουν τις 4.250 σορούς που εκταφιάζονται από έκταση του δημοτικού κεραμοποιείου στο Σαν Ραφαέλ. Ο Μεδράνο είπε ότι τα δείγματα θα συγκριθούν με το DNA αγνοουμένων ή συγγενών τους.

Οι αρχές στην πόλη Τσιουάουα είχαν προβεί σε μια ανάλογη προσπάθεια, εξετάζοντας 180 εκταφιασθείσες σορούς — μέχρι στιγμής όμως, μόλις μία σορός έχει αναγνωρισθεί.

ΙΑΠΩΝΙΑ: ΦΤΩΧΟΙ ΚΑΙ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΟΙ ΚΑΤΑΘΕΤΟΥΝ ΑΓΩΓΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝ ΤΑ... UFO

Στα δικαστήρια καταφεύγουν όλο και περισσότεροι από τον διαρκώς αυξανόμενο αριθμό των φτωχών στην Ιαπωνία ζητώντας από την κυβέρνηση καλύτερα προνοιακά επιδόματα και περισσότερο αξιοπρεπή αντιμετώπιση. Το θέμα έφερε στο προσκήνιο ο μεγάλος αριθμός των ανθρώπων που πεθαίνουν από την πείνα, η αδυναμία πολλών να βρούν στέγη και οι νέοι που δεν δείχνουν να μπορούν να ξεφύγουν από τον κύκλο της μόνιμης φτώχειας.

Μία από τις οξύτερες περιπτώσεις είχε σημειωθεί το περασμένο καλοκαίρι όταν ένας 52χρονος, που έμενε μόνος στην πόλη Κίτα-κιουσου, στη νότια Ιαπωνία, πέθανε από την πείνα, λίγο καιρό αφότου του αρνήθηκαν την παροχή επιδόματος. Στην συγκεκριμένη πόλη έχουν καταγραφεί αρκετοί παρόμοιοι θάνατοι αλλά η συγκεκριμένη περίπτωση έγινε εντυπωσιακή όταν στο ετοιμόρροπο κατάλυμα όπου διέμενε βρέθηκε το ημερολόγιο του στο οποίο έγραφε ότι θα ήταν «ευχαριστημένος με ένα δολάριο την ημέρα». «Θέλω να φάω ένα πιάτο ρύζι», έγραφε χαρακτηριστικά.

Από τότε που βρέθηκε το πτώμα περισσότεροι από 360 δικηγόροι, κοινωνικοί λειτουργοί και μη κυβερνητικές οργανώσεις έχουν καταθέσει προσφυγές κατά των αξιωματούχων της τοπικής κυβέρνησης της πόλης κατηγορώντας τους ότι δεν έφεραν εις πέρας την υποχρέωσή τους να προστατεύουν την ζωή των πολιτών και για κατάχρηση εξουσίας.

Η περικοπή του επιδόματος του 52χρονου δεν ήταν μια μεμονωμένη περίπτωση καθώς η κυβέρνηση έχει ήδη περικόψει τα βοηθήματα για τους ηλικιωμένους ενώ στους άμεσους στόχους της συμπεριλαμβάνονται οι μονογονεϊκές οικογένειες. Σύμφωνα με την 8ιχρονη Μέι Γιάγκι, η οποία παίρνει περίπου 1000 γιεν (6,15 ευρώ) την ημέρα ως επίδομα τροφής για την ίδια και την 56χρονη κόρη της, ένας γείτονας της πέθανε από την πείνα πριν από δύο

χρόνια. Η Γιάγκι ισχυρίζεται ότι οι δικαιούχοι που βρίσκονται στην ηλικία της μπορούν να προσαρμοστούν στον σπαρτιάτικο τρόπο ζωής καθώς τον έχουν βιώσει κατά τη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, αλλά δηλώνει ότι θα ήθελε η κυβέρνηση να πάρει υπόψη της ότι και πολλοί νέοι πέφτουν στον κύκλο της φτώχειας καθώς δεν τους δίνονται προνοιακά επιδόματα όταν είναι πολύ άρρωστοι ή υφίστανται περικοπές στις θέσεις εργασίας γιατί σύμφωνα με τους νόμους όποιος είναι ανάμεσα στα 18 και στα 64 είναι υποχρεωμένος να δουλεύει.

«Δε θέλω να πεθάνω ακόμη, θέλω να πω κάτι πριν πεθάνω», δηλώνει η Γιάγκι η οποία μαζί με οι άλλους λήπτες των επιδομάτων έχουν καταθέσει αγωγή κατά της κυβέρνησης με αίτημα την αύξηση του ποσού που λαμβάνουν. Ήταν μία από εννέα συνολικά αγωγές που έχουν κατατεθεί μετά το 2004 και τις οποίες υπογράφουν περισσότεροι από 100 δικαιούχους.

Η κυβέρνηση όμως σχεδάζει να κάνει πιο αυστηρά τα κριτήρια για τη λήψη του επιδόματος καθώς οι δικαιούχοι ξεπέρασαν το 1,5 εκατομμύριο ανθρώπους με αυξητική μάλιστα τάση. Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, τα τελευταία ιο χρόνια τα νοικοκυριά της εργατικής τάξης που ζουν σε καθεστώς φτώχειας αυξήθηκαν από 1.9 εκ. στα 6.5 εκατομμύρια. Ενδεικτικό είναι ότι πλέον τα μέσα εντημέρωσης καλύπτουν συχνά τις περιπτώσεις νέων μεροκαματιάροδων που δεν μπορούν να τα φέρουν βόλτα με αποτέλεσμα πολλοί από αυτούς να μνη μπορούν να πληρώσουν το νοίκι και να μένουν όλη τη νύχτα σε διανυκτερευοντα ίντερνετ καφέ.

Οι εργαζόμενοι στην Ιαπωνία ήταν συνηθισμένοι να αρχίζουν και να τελειώνουν τον εργασιακό τους βίο στην ίδια δουλειά, αλλά τα τελευταία χρόνια οι επιχειρήσεις προτιμούν να προσλαμβάνουν εργαζόμενους από υπεργολάθους, μόνο για το διάστημα που τους χρειάζονται. Αυτό δημιούργησε το θεσμό των «μη αναγκαίων εργατών», οι οποίοι πληρώνονται λιγότερο, δεν έχουν τα προνόμια και την ασφάλεια που είχε η προηγούμενη γενιά των εργαζόμενων και είναι κυρίως αυτοί που πέφτουν σε καθεστώς φτώχειας.

Την φροντίδα των φτωχών και των εξαθλιωμένων έχουν αναλάβει πολλές μη κυβερνητικές οργανώσεις, οι οποίες ίδρυσαν το «Δίκτυο κατά της φτώχειας», ανάμεσα στους στόχους του οποίου είναι να αυξήσει τη κατανόηση του κοινού στα ζητήματα της διεύρυνσης του φαινομένου και να πιέσει την κυβέρνηση να βελτιώσει τις ζωές των φτωχών. Από τις αρχές του νέου χρόνου, το Δίκτυο θα δίνει τη δυνατότητα σε όλους όσους δεν μπορούν να δουλέ-

ψουν εξαιτίας μιας ασθένειας ή ενός τραυματισμού, να λάβουν ένα βούθημα 10.000 γιρεν (61,5 ευρώ) εάν επί έξι μήνες πριν από το γεγονός κατέβαλαν 300 γιρεν (1.84 ευρώ) κάθε μήνα.

«Δεν είναι πολλά, αλλά τουλάχιστον εάν έχουν 1000 γεν την ημέρα για ένα δεκαήμερο, μπορούν να επιβιώσουν χωρίς να πεθάνουν της πείνας», δηλώνει ο Μακότο Καουάζος, μέλος της «Ενωσης των Μη Αναγκαίων Εργατών», ο οποίος συνεισφέρει στη δημιουργία του ασφαλιστικού προγράμματος. Ο Καουάζος είχε έλθει σε επαφή με πολλούς «μη αναγκαίους εργάτες» οι οποίοι όταν αρρωστήσουν ή απολυθούν, στρέφονται σε τοκογλύφους για να καλύψουν τα ημερήσια έξοδά τους.

Η τάση έχει δημιουργήσει το αίτημα για «ψωμί και τριαντάφυλλα» από τους φτωχούς που ζητούν καλύτερο σύστημα ασφάλισης.

«Η Ιαπωνία πρέπει να εισαγάγει ένα καλύτερο σύστημα κοινωνικής ασφάλειας για να σταματήσει την αύξηση της φτώχειας», λέει ο καθηγητής κοινωνικών επιστημών του Πανεπιστημίου του Τσούρου, Μίτσιο Γκότο.

Η Ιαπωνική κυβέρνηση πάντως περί άλλων τιρβάζει, όπως φαίνεται, αφού την απασχολεί όχι πως θα αντιμετωπίσει την φτώχεια στην χώρα, αλλά τους... εξωγήινους!!! Ναι, καλά διαβάσατε. Κατά τον υπουργό Άμυνας της Ιαπωνίας «η αλήθεια είναι κάπου εκεί έξω» και κατά τον ίδιο «η αλήθεια» μπορεί κάποια στιγμή να επισκεφθεί τη Γη με τη μορφή ATIA (UFO) με όχι και τόσο αγαθές προθέσεις». Γι' αυτό φρονεί, ότι ο ιαπωνικός στρατός πρέπει να είναι προετοιμασμένος και γι' αυτό το ενδεχόμενο. Με το επιχείρημα, ότι «κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει την ύπαρξη ATIA που ελέγχονται από κάποια άλλη μορφή ζωής», ο Σιγκέρου Ισίμπα δήλωσε σε συνέντευξη Τύπου, πως Βρίσκει περίεργο το γεγονός, ότι δεν υπάρχουν νόμοι για να καλύψουν την πιθανότητα μια εξωγήινης εισβολής. Η νομική κάλυψη της εμφάνισης ενός ATIA και της ανάλογης κινητοποίησης του στρατού είναι πολύ πολύπλοκη, ωστόσο, «κανείς δεν θ' απορούσε για την παρέμβαση των ειδικών δυνάμεων, εάν εμφανιζόταν ο... Γκοντζίλα», είπε ο υπουργός Άμυνας της Ιαπωνίας. Μάλιστα, η πεποίθηση για την ύπαρξη ATIA βρίσκει τον Σ. Ισίμπα σύμφωνο και με τον κυβερνητικό εκπρόσωπο της χώρας, Νομπούτακα Μασιμούρα.

ΑΠΩΛΕΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ 28 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΒΡΕΤΑΝΩΝ

Σχεδόν ο μισός πληθυσμός της Βρετανίας είναι εκτεθειμένος στον κίνδυνο πλαστογραφίας και τραπεζικής απάτης, εκτιμούν οι ειδικοί μετά τις αποκαλύψεις ότι χάθηκαν ψηφιακοί δίσκοι με τα προσωπικά δεδομένα εκατομμυρίων Βρετανών πολιτών.

Οι αποκαλύψεις που προκάλεσαν οργή εναντίον της κυβέρνησης Μπράουν ξεκίνησαν στις 21 Νοεμβρίου όταν έγινε γνωστό ότι χάθηκαν δύο ψηφιακοί δίσκοι με τα προσωπικά δεδομένα 25 εκατομμυρίων Βρετανών που λαμβάνουν επιχορηγίσεις τέκνων. Οι δίσκοι που περιείχαν ονόματα, διευθύνσεις και τραπεζικούς λογαριασμούς, εστάλησαν από κατώτερο υπάλληλο των οικονομικών υπηρεσιών με ιδιωτική εταιρεία ταχυμεταφορών προς άλλον κρατικό φορέα. Η αποστολή έγινε στις 18 Οκτωβρίου και μέχρι σήμερα η σκότωση Γιαρντ δεν έχει βρει ίχνος τους.

Ένα μήνα αργότερα, στις 20 Δεκεμβρίου, η υπουργός Μεταφορών, Ρούθ Κέλι, ανακοίνωσε στη Βουλή των Κοινοτήτων νέα απώλεια, αυτή τη φορά σκληρού δίσκου, που περιείχε προσωπικά δεδομένα για τρία εκατομμύρια πολίτες. Η Ρούθ Κέλι παραδέχτηκε ότι εργολάβος της κυβέρνησης είχε αναφέρει από τον Μάιο ότι ο σκληρός δίσκος χάθηκε από τις εγκαταστάσεις της εταιρείας στην Αϊόθα των Ηνωμένων Πολιτειών. Ο σκληρός δίσκος περιείχε τα ονόματα, τις διευθύνσεις και άλλα δεδομένα τριών εκατομμυρίων Βρετανών που είχαν συμμετάσχει σε θεωρητικές εξετάσεις για δίπλωμα οδήγησης. Η Κέλι αποκάλυψε, επίσης, ότι χάθηκαν κατά τη μεταφορά από τις ΗΠΑ δύο ακόμα δίσκοι που περιείχαν δεδομένα για 7.500 οχήματα, μαζί με τα ονόματα και τις διευθύνσεις των ιδιοκτητών.

ΑΥΞΑΝΕΤΑΙ Η ΧΡΗΣΗ ΚΟΚΑΪΝΗΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Ανησυχία προκαλεί η αύξηση της χρήσης της κοκαΐνης, ο μεγάλος αριθμός των θανάτων που συνδέονται με τα ναρκωτικά και η απειλή από την αυξανόμενη παραγωγή οπίου, που καταγράφονται στην επίσημη ευρωπαϊκή έκθεση του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου για τα ναρκωτικά και τους Τοξικομανείς. Το Παρατηρητήριο αποκαλύπτει σχετικά με την κοκαΐνη πως σύμφωνα με τις εκτιμήσεις περίπου 4,5 εκατομμύρια Ευρωπαίοι έχουν δηλώσει πως δοκίμασαν το ναρκωτικό αυτό το 2006, ένα εκατομμύριο δηλαδή περισσότεροι από το 2005.

Τέλος, μια άλλη ιδιαίτερα ανησυχητική διαπίστωση είναι ότι ο αριθμός των θανάτων από ναρκωτικά, κυρίως από όπιο, έχει φτάσει σε ύψος ρεκόρ -7.000 ως 8.000- και δεν μειώνεται. Τα στοιχεία για το 2007 δεν έχουν γίνει ακόμα γνωστά.

ΣΥΓΝΩΜΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗ

Το Νιού Τζέρσοι έγινε η πέμπτη πολιτεία των ΗΠΑ που ζήτησε επισήμως συγγνώμη για την εποχή της δουλείας, εκφράζοντας τη «βαθιά θλίψη» του

ΙΡΑΚ: ΑΠΟ ΧΟΛΕΡΑ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΙ ΝΑ ΔΟΚΙΜΑΖΕΤΑΙ Η ΧΩΡΑ ΤΑ ΔΥΟ ΕΠΟΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ

Το Ιράκ θα συνεχίσει να υποφέρει από την χολέρα τα δύο επόμενα χρόνια μέχρι να αποκτήσει σύστημα για την αποστείρωση του νερού, όπως ανακοινώθηκε από το υπουργείο Υγείας.

Όπως παρατήρησε κατά την διάρκεια συνέντευξης Τύπου ο γενικός επιθεωρητής Υγείας, Αντελ Αμπντάλα, όσο υπάρχουν ατέλειες στην υποδομή για το αποχετευτικό δίκτυο και το αποστειρωμένο νερό το πρόβλημα της χολέρας θα παραμένει βαθιά ριζωμένο.

Το Ιράκ επλήγη από την επιδημία που έπληξε κυρίως το Βόρειο τμήμα του τον περασμένο χρόνο, αλλά τελευταία έχει επεκταθεί και στην Βαγδάτη. Σύμφωνα με τον Αμπντάλα έχουν καταγραφεί 4.637 κρούσματα στο Ιράκ και κυρίως στο Κιρκούκ και την Σουλεϊμανίγια στο Βόρειο τμήμα, με 24 κρούσματα να είναι θανατηφόρα μέχρι στιγμής. Ο ίδιος είπε ότι στην ανατολική Βαγδάτη αναφέρθηκαν 106 κρούσματα χολέρας- ένα θανατηφόρο- ενώ στην δυτική εννέα κρούσματα -δύο θανατηφόρα.

Τον περασμένο Νοέμβριο η UNICEF ανέφερε σε έκθεση της ότι μόνο το 20% των οικογενειών εκτός της Βαγδάτης έχει πρόσβαση σε κατάλληλο αποχετευτικό δίκτυο.

για την υποδούλωση χιλιάδων μαύρων πριν από τον αμερικανικό Εμφύλιο Πόλεμο.

Το ψήφισμα εγκρίθηκε από την πολιτειακή Βουλή με ψήφους 59 έναντι 8 και 8 αποχές. Η τοπική Γερουσία το πέρασε με ψήφους 21 υπέρ έναντι 9 κατά. Στην απόφαση, στην οποία εκφράζεται «η βαθύτερη συμπάθεια»

στους σκλάβους και στους απογόνους τους, καλεί τους πολίτες να διδάξουν στα παιδιά τους τι ήταν η δουλεία «ώστε αυτές οι τραγωδίες να μην ξεχαστούν και να μην επαναληφθούν».

Τέσσερις Πολιτείες του νότου είχαν μέχρι σήμερα ζητήσει συγγνώμη για τη δουλεία: η Βιρτζίνια, η Βόρεια Καρολίνα, η Αλαμπάμα και το Μέριλαντ.

Χουάρες: η πόλη των νεκρών γυναικών

Της ΚΑΛΛΙΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Hπόλη Χουάρες της πολιτείας Τσιουάουα του Μεξικού, που βρίσκεται στα σύνορα της χώρας με τις ΗΠΑ, απέναντι ακριβώς από το Ελ Πάσο του Τέξας, έχει πλέον και ένα δεύτερο όνομα, λέγεται «Πόλη των νεκρών γυναικών».

Τα αίτια της μακάθριας ονομασίας της πόλης είναι συνδεδεμένα, άρροντα μάλιστα, με την υπογραφή το 1994, της Βορειοαμερικανικής Συμφωνίας Ελεύθερου Εμπορίου (NAFTA), μεταξύ ΗΠΑ, Μεξικού, Καναδά. Με τη συμφωνία αυτή, καθιερώθηκε η κατάργηση δασμών στα αμερικανικά αγαθά και προϊόντα προς Καναδά και Μεξικό καθώς και η ελεύθερη διακίνηση του εργατικού δυναμικού. Αποτέλεσμα, πολλές αμερικανικές πολυεθνικές μετακόμισαν στη Χουάρες και 2 περίου εκατομμύρια εξαθλιώμενοι Μεξικάνοι μετακινήθηκαν προς τα εκεί, ώστε να δουλέψουν κυριολεκτικά για μια χούφτα δολλάρια, για να θυμηθούμε τον τίτλο του παλιού κλασικού γουέστερν.

Η Χουάρες έγινε μια από τις πλέον πολυπλοθείς πόλεις του Μεξικού και κατά πολλούς ένα εφιαλτικό μοντέλο εργατούπολης της λεγόμενης παγκοσμιοποίησης. Άνθρωποι και ποντίκια κυριολεκτικά, στοιβάζονται στις παράγκες και τις τρώγλες, δίχως πλεκτρικό, δίχως νερό, δίχως αποχετευτικό δίκτυο, δίχως υποδομές για στοιχειώδη υγιεινή και ασφάλεια. Και ούτε λόγος βέβαια για παιδεία, πολιτισμό, κοινωνική προστασία, ακόμα και για τα μικρά παιδιά.

Με ελάχιστα λόγια, αυτό είναι το πλαίσιο στο οποίο διαβιώνει το εξαθλιωμένο προλεταριάτο της πόλης που μια γέφυρα μόνο τη χωρίζει από τις ΗΠΑ, των οποίων οι πολίτες μπανινοθγαίνουν ελεύθερα και αγοράζουν

πάμφθηνα, εργατική δύναμη, η οποία τους αβγατίζει τα κέρδη.

Το 70% των εργαζομένων στα αμερικανικά εργοστάσια είναι νεαρά κορίτσια, που για να διαβούν τις πύλες τους, δίνουν στους προσωπάρχες, αναφορές για την σεξουαλική τους ζωή, αν έχουν κανονική έμπινο ρύση, αν είναι ή σκοπεύουν να μείνουν έγγυες και άλλες προσωπικές πληροφορίες που «αποκαλύπτουν» πόσο εκμεταλλεύσιμες είναι.

Από τις κοπέλες αυτές, προέρχονται τα περισσότερα από τα 500 βιασμένα και κατακρεουργημένα πτώματα που βρέθηκαν στην Χουάρες, από το 1994 και μετά. Οι φριχτές αυτές δολοφονίες έγιναν η αιτία και η αφορμή της μετονομασίας της πόλης σε «Πόλη των νεκρών γυναικών».

Η Αστυνομία της περιοχής, 15 χρόνια τώρα, δεν έχει βρει ούτε έναν ένοχο, ένα δράστη των αποτρόπαιων πράξεων. Ούτε έχει βρει καμία από τις εκατοντάδες αγνοούμενες Μεξικάνες, που κατοικούσαν μόνιμα ή περιστασιακά εκεί.

Τι έχει συμβεί; Η Αστυνομία είναι ανίκανη, φοβάται ή μήπως καλύπτει κάποιον ή κάποιους μανιακούς, άρωστους δολοφόνους; ΟΧΙ βέβαια.

Όλοι όσοι έχουν ευαισθητοποιηθεί και κινητοποιηθεί από τα φαινόμενα και τα γεγονότα της «Πόλης των νεκρών γυναικών», αποκαλύπτουν και ταυτόχρονα καταγγέλουν ότι οι κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές συνθήκες ευθύνονται, προκάλεσαν και συνεχίζουν να προκαλούν τις μαζικές δολοφονίες των νεαρών, φτωχών γυναικών. Όσο για την Αστυνομία, όπως πάντα, δρα σύμφωνα με τις υποδείξεις του συστήματος που υπορετεί. Και στην προκειμένη περίπτωση υπορετεί τη ΝΕΑ ΤΑΞΗ ΤΗΣ NAFTA.

Μαζί με τη NAFTA στη Χουάρες κατέφθασε ένα ετερόκλητο πλήθος. Από τη μια πλευρά πλούσιοι επιχειρηματίες που διψούσαν για υπερκέρδη και φτηνό, εργατικό δυναμικό, μάνατζερς, τραπεζίτες, πλασιέ, έμποροι ναρκωτικών και σωματέμποροι που βρίκαν και αυτοί τις κατάλληλες συνθήκες για μπίζνες. Φύλακες και προστάτες, ντίλερς και μεσάζοντες κάθε είδους, επίσης.

Από την άλλη πλευρά, 2 εκατομμύρια άνθρωποι απ'όλο το Μεξικό, συνέρευσαν εκεί για ένα πενιχρό μεροκάματο (5 δολάρια), για ένα πιάτο φαΐ, ευάλωτοι, αδύναμοι, έρματα των ισχυρών, των αχόρταγων, των ασύδωτων, των γκάκστερς. Δεκάδες χιλιάδες ήταν οι γυναίκες που κατέφθασαν με σκοπό την επιβίωση. Υπηρέτησαν σκληρά τα πολλαπλά τους καθήκοντα, και όπως σε κάθε εκμεταλλευτικό σύστημα και σε κάθε κοινωνική κρίση, αποτέλεσαν τα πρώτα και μεγάλα θύματα. Είναι άραγε υπερβολικό να ισχυριστούμε ότι η ασυδοσία και η αχαλίνωτη εκμετάλλευση στη Χουάρες προκάλεσαν τις δολοφονίες;

Επιστήμονες, καλλιτέχνες, πολιτικοί από όλον τον κόσμο, κραυγάζουν ότι η άμβλυνση της εκμετάλλευσης που έφερε η NAFTA όπλισε τα χέρια των δολοφόνων.

Οι κάτοικοι της πόλης, αντιδρώντας, έχουν εγκαταστήσει στην είσοδό της ισάριθμους ξύλινους ροζ σταυρούς, με τα ονόματα των δολοφονημένων γυναικών. Σταυροί-σύμβολα των μαρτυρίων που υπέστησαν, και ταυτόχρονα σύμβολα ενάντια στη βία που γεννά η φτώχεια και η εκμετάλλευση. Φτάνει αυτό; Οχι απαιτείται ανατροπή αυτής της κατάστασης με τη συμβολή όλων μας. ▲

Η ΦΟΝΙΚΟΤΕΡΗ ΧΡΟΝΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥΣ ΗΤΑΝ ΤΟ 2007

Το φονικότερο όλων των εποχών αποδείχτηκε πως ήταν το έτος 2007 για τους εργαζόμενους στα μέσα ενημέρωσης, σύμφωνα με τον οργανισμό για την υπεράσπιση των δημοσιογράφων resse Embieme Campagne (PEC) που εδρεύει στη Γενεύη.

Πιό συγκεκριμένα, όπως αποκάλυψε ο οργανισμός, τουλάχιστον 110 δημοσιογράφοι σκοτώθηκαν κατά τη διάρκεια της εργασίας τους σε 27 χώρες από την Ιανουαρίου, έναντι 96 το 2006. Με βάση αυτά τα δεδομένα, η αύξηση των θανάτων φτάνει 14% σε σχέση με το 2006 και το 60% σε σχέση με το 2005, που οι νεκροί ανέρχονταν στους 68.

Τα δύο τρίτα των δημοσιογράφων σκοτώθηκαν σε ζώνες συγκρούσεων όπως το Ιράκ, η Σομαλία, η Σρι Λάνκα, το Αφγανιστάν και η Λαϊκή Δημοκρατία του Κογκό. Το Ιράκ παίρνει τα πρωτεία σε βαθμό επικινδυνότητας, καθώς εκεί έχασαν τη ζωή τους 50 δημοσιογράφοιτη χρονία που μας πέρασε, ενώ συνολικά τουλάχιστον 250 δημοσιογράφοι έχουν σκοτωθεί μετά το Μάρτιο του 2003. Όπως δύλωσε ο γενικός γραμματέας του PEC, Μπλέζ Λαμπάν, "Ποτέ μια σύγκρουση δεν είχε προκαλέσει τέτοια εκατόμβη στις τάξεις των μέσων ενημέρωσης".

Τη δεύτερη θέση καταλαμβάνει η Σομαλία η οποία γνώρισε μια βίαιη επιδείνωση των συνθηκών ασφαλείας, καθώς οκτώ δημοσιογράφοι δολοφονήθηκαν το 2007, έναντι ενός μόνο τον προηγούμενο χρόνο. Η Σρι Λάνκα έρχεται στην τρίτη θέση, με επτά θύματα από τον εμφύλιο πόλεμο. Η κατάσταση επιδεινώθηκε επίσης στο Πακιστάν, όπου πέντε δημοσιογράφοι έχασαν τη ζωή τους. Η βία προκάλεσε τέσσερα θύματα στις τάξεις του τύπου στο Αφγανιστάν, όπως και στις Φιλιππίνες.

Στη μαύρη λίστα κατατάσσονται την Αϊτή, η Κολομβία και το Μεξικό με τρεις νεκρούς ενώ ακολουθούν με δύο νεκρούς το Νεπάλ, η Λαϊκή Δημοκρατία του Κογκό, η Ερυθραία, η Ινδία και η Γουατεμάλα.

Σύμφωνα με την έρευνα, το μικρότερο ποσοστό θανάτων καταγράφεται στην Ονδούρα, το Ουζμπεκιστάν, το Σαλβαδόρ, τη Βιρμανία, τις ΗΠΑ, την Παραγουάνη, τη Γάζα, τη Ζιμπάμπουε, τη Ρωσία, το Περού, τη Βραζιλία, την Γκάνα και την Τουρκία όπου δεν υπήρξαν περισσότερα από ένα θύμα.

"ΑΝΤΙΒΡΑΒΕΙΑ" ΝΟΜΠΕΛ ΓΙΑ ΤΟ 2007

Η εφευρέτης μιας μεθόδου για την παραγωγή ελαίων βανίλιας από την κοπριά των αγελάδων, οι στρατιωτικοί ερευνητές που κατασκεύασαν μια «γκέϊ βόμβα» και μια ομάδα που μελέτησε το πως τσαλακώνονται τα σεντόνια, περιλαμβάνονται στους νικητές των βραβείων Ig Nobel για το 2007.

Τα επτά «αντιβραβεία», που απονέμονται από το επιστημονικό, χιουμοριστικό περιοδικό «Χρονικά Απίθανης Έρευνας» παρουσιάστηκαν σε μια τελετή στο Κέμπριτζ της Μασαχουσέτης. Οι νικητές παραλαμβάνοντας το βραβείο τους, έπρεπε να εξηγήσουν την εργασία τους μέσα σε λιγότερο από ένα λεπτό. Μολονότι ορισμένα βραβεία σατιρίζουν τη λαϊκή κουλτούρα, άλλα στοχεύουν να προκαλέσουν μια συζήτηση γύρω από την επιστήμη καθώς αφορούν επιτεύγματα που «αρχικά κάνουν τους ανθρώπους να γελούν και κατόπιν να σκέφτονται», σύμφωνα με το περιοδικό. Τα βραβεία απονεμήθηκαν στους νικητές από πραγματικούς Νόμπελίστες, όπως τους Κρεγκ Μέλο (Νόμπελ Ιατρικής, 2006), Ντάντλεϊ Χέρσμπαχ (Νόμπελ Χημείας, 1986) και Σέλντον Γκλάσοου (Νόμπελ Φυσικής, 1979).

Τα σημαντικότερα από τα βραβεία για το 2007 έχουν ως εξής:

Χημεία: Μάγιου Γιαμαμότο του Διεθνούς Ιατρικού Κέντρου της Ιαπωνίας για την ανάπτυξη μιας μεθόδου παραγωγής βανιλίνης ή ελαίων βαβίλιας από την κοπριά των αγελάδων. **Γλωσσολογία:** Χουάν Μανουέλ Τόρο, Χοσεπ Μπ. Τρομπάλον και Νουρία Σεμπαστιάν Γκάλες του Πανεπιστημίου της Βαρκελώνης επειδή απέδειξαν ότι ορισμένες φορές τα ποντίκια αδυνατούν να ξεχωρίσουν ένα άτομο που μιλάει ανάποδα γιαπωνέζικα από κάποιον που μιλάει ανάποδα ολλανδικά. **Ειρήνης:** στο εργαστήριο Ράϊτ της Πολεμικής Αεροπορίας, στο Ντέιτον του Οχάϊο που ανέπτυξε ένα χημικό όπλο, τη λεγόμενη «γκέϊ βόμβα», η οποία «καθιστά τους στρατιώτες του εχθρού ακαταμάχητους τον έναν στον άλλο». **Βιολογίας:** Δρ. Γιοχάνα Ε.Μ.Χ. Βαν Μπρόνγοουκ, του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου του Αϊντχόβεν, η οποία μέτρησε όλα τα

ακάρεα, τα έντομα, τις αράχνες, τους ψευδοσκορπίους, τα αρθρόποδα, τα βακτήρια και τους μύκητες που μοιράζονται κάθε βράδυ το κρεβάτι μας. **Οικονομίας:** Κού Τσενγκ Χσιέχ, από την Ταϊβάν, για το μηχανισμό του με τον οποίο συλλαμβάνει λοστές τραπεζών πιάνοντάς τους σε ένα δίκτυο. Ωστόσο, ο εφευρέτης δεν βρέθηκε πουθενά στην Ταϊβάν όπου τον αναζήτησαν οι εκπρόσωποι των Ig Nobel. Σύμφωνα με τον εκδότη του περιοδικού «ίσως να έχει πιαστεί στην ίδια τη μηχανή του».

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ: ΣΥΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΙΘΑΓΕΝΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΡΠΑΓΕΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΟΥΣ ΕΠΙ ΕΝΑΝ ΑΙΩΝΑ ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ

Συγνώμη από τους Αθοριγίνες ομιογενείς για τις πολιτικές αφομοίωσεις που εφαρμόσθηκαν σε βάρος τους, προτίθεται να ζητήσει η νέα κυβέρνηση των Εργατικών στην Αυστραλία, η οποία όμως απορρίπτει το αίτημά τους για την καταβολή αποζημίωσης ή δισεκατομμυρίου δολαρίων Αυστραλίας (περίπου 600 εκ. ευρώ) υπέρ του ταμείου για τα παιδιά που απομακρύνθηκαν βίᾳ από τις οικογένειες τους την περίοδο από το 1870 έως το 1960.

Η συγνώμη του πρωθυπουργού Ρουντ ανατρέπει τις πολιτικές που άσκησε η συντηρητική κυβέρνηση την προηγούμενη δεκαετία, αλλά το «ίδρυμα για τις Κλεμμένες Γενιές», το οποίο πρωθεί τα συμφέροντα των ιθαγενών που απομακρύνθηκαν από τις οικογένειες τους στο πλαίσιο των πολιτικών αφομοίωσης, κάνει λόγο για παραβίαση του νόμου περί γενοκτονίας και για «απάνθρωπα πράγματα που συνέβησαν στο λαό των Αθοριγίνων». Σύμφωνα με έκθεση του 1997, η οποία αποτέλεσε τη βάση της ταινίας «Rabbit-Proof

Fence», που γυρίστηκε πέντε χρόνια αργότερα, τα παιδιά των «Κλεμμένων Γενιών» απομακρύνθηκαν διά της βίας από τις οικογένειες τους και τοποθετήθηκαν σε ορφανοτροφεία τα οποία διαχειρίζονταν η εκκλησία ή φιλανθρωπικές οργανώσεις για να ανατραφούν έτσι ώστε να αποκτήσουν την ευρωπαϊκή κουλτούρα. Κάποια μάλιστα από αυτά υπέστησαν αυστηρές τιμωρίες επειδή μιλούσαν τη γλώσσα τους αντί για τα αγγλικά. Η έκθεση απαιτούσε επανορθώσεις για τα θύματα αυτών των πολιτικών, αλλά η Υπουργός της κυβέρνησης Ρουντ για τα θέματα των ιθαγενών, Τζένι Μακλίν, στηρίζει την επιλογή της προηγούμενης συντηρητικής κυβέρνησης να επενδύσει σε πρακτικά μέτρα τα οποία θα βελτιώσουν τα επίπεδα υγείας και εκπαίδευσης για τους Αθοριγίνες. «Νομίζουμε ότι ο μόνος δρόμος προς το μέλλον είναι να αντιμετωπίζουμε τα σημερινά προβλήματα της μειονεκτικότητας των ιθαγενών, να εστιάσουμε στη γεφύρωση του

χάσματος των 17 ετών που υπάρχει σήμερα στο προσδόκιμο του βίου ανάμεσα στους ιθαγενείς και στους υπόλοιπους πολίτες της χώρας», είπε η Μακλίν σε τηλεοπτική συνέντευξη της στο SKY News της Αυστραλίας κατά την οποία τόνισε ότι «η εθνική συγνώμη είναι για να παράσχει μία γέφυρα σεβασμού ανάμεσα στους ιθαγενείς και στους μη ιθαγενείς της Αυστραλίας».

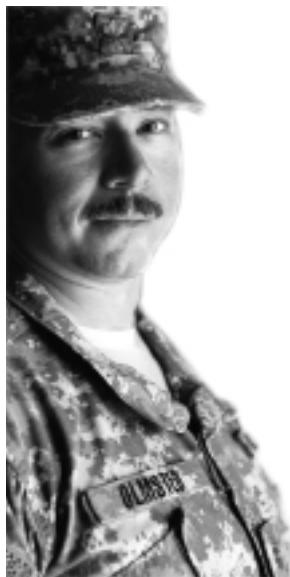
Από την πλευρά του ο δικηγόρος των Χαμμένων Γενιών, Μάϊκλ Σένφερ, είπε ότι τα παιδιά των ιθαγενών πρέπει να μεταφέρουν τον αγώνα για τις αποζημιώσεις από την κυβέρνηση στα δικαστήρια.

«Θα προέτρεπα κάθε πιθανό διάδικο, ο οποίος αισθάνεται ότι έχει παράπονα σε σχέση με την απομάκρυνση του από την οικογένεια του, όταν ήταν παιδί, να ζητήσει νομική συμβουλή», είπε ο Σένφερ.

Οι Αθοριγίνες, οι οποίοι ακόμη και σήμερα είναι η πιο μειονεκτική κοινωνική ομάδα στην Αυστραλία και πολλοί από αυτούς ζουν σε τριτοκοσμικές συνθήκες σε απομακρυσμένους οικισμούς, απέκτησαν την ιδιότητα του πολίτη της χώρας μετά από δημοψήφισμα που έγινε το 1967. Μέχρι τότε διοικούνταν με βάση έναν άγραφο νόμο.

Ο προηγούμενος πρωθυπουργός της χώρας, Τζον Χάουαρντ, ο οποίος το 1999 είχε εκφράσει «βαθιά και ειλικρινή λύπη» για τις αρπαγές και είχε χαρακτηρίσει τις «Κλεμμένες Γενιές», ως «το πιο παραμορφωτικό κεφάλαιο» στην ιστορία της Αυστραλίας, είχε απορρίψει το αίτημα για συγνώμη για τις αρπαγές επικαλούμενος το ενδεχόμενο μία τέτοια παραδοχή να ανοίξει την πόρτα για αιτήματα αποζημιώσεων.

ΤΟ ΤΙΜΗΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ο Άντριου Όλμστεντ, 38 χρόνων ταγματάρχης του αμερικανικού στρατού, σκοτώθηκε στις 3 Ιανουαρίου στο Ιράκ... Στο Μπλογκ του δημοσιεύθηκε μια επιστολή –κάτι σαν διαθήκη– που είχε συντάξει λίγους μήνες νωρίτερα. Την επιστολή δημοσίευσε στα «Νέα» ο Γιώργος Αγγελόπουλος και την αναδημοσίευσε στην «Ελευθεροτυπία» ο Γιάννης Τριάντης: «Μόνο οι νεκροί έχουν δει το τέλος του πολέμου», γράφει ο Άντριου Όλμστεντ στην αρχή της μεταθανάτιας επιστολής του, αποδίδοντας τη ρήση στον Πλάτωνα. «Ζητώ να μη χρησιμοποιηθεί ο θάνατός μου για πολιτικούς σκοπούς», λέει και προσθέτει: «Γεγονός είναι ότι πολλοί στην Αμερική έχουν ξεχάσει ότι ο πόλεμος ριμάρει με τον θάνατο και τον πόνο σε βιομηχανική κλίμακα. Η απόφαση να πάμε σε πόλεμο, η οποία αντιμετωπίζεται από τους περισσότερους από εμάς ως ακαδημαϊκό ζήτημα, έχει πολύ πραγματικές συνέπειες για εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους. Ήμουν ένοχος, όπως και άλλοι, επειδή υποτίμησα αυτές

τις συνέπειες προτιμώντας μια ρυπορική συζήτηση περί πολέμου και ειρήνης. Τώρα πρέπει να αντιμετωπίσω τις χειροπιαστές συνέπειες της στάσης μου. Ποιος είπε ότι η ζωή δεν έχει αίσθηση του χιούμορ;». Αργότερα ο ταγματάρχης προχωρεί ακόμα περισσότερο: «Είναι σίγουρο πως η μέση Αμερική δεν θα είχε υποστηρίξει αυτόν τον πόλεμο στο Ιράκ, αν είχε αντιληφθεί το κόστος του. Είμαι πολύ κυνικός για να πιστέψω ότι οι συζητήσεις για τον επόμενο πόλεμο θα είναι λιγότερο δηλητηριώδεις και παθιασμένες, ίσως όμως την επόμενη φορά λίγοι περισσότεροι άνθρωποι αντιληφθούν το μέγεθος του τιμήματος.»

ΤΟ ΤΙΜΗΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ (2)

Εκατοντάδες βετεράνοι του Ιράκ και του Αφγανιστάν έχουν διαπράξει δολοφονίες ή έχουν κατηγορηθεί για δολοφονίες μετά την επιστροφή τους στις ΗΠΑ και την αποστράτευσή τους, διαπιστώνται έρευνα των New York Times. Σύμφωνα με την εφημερίδα, οι περιπτώσεις ανθρωποκτονιών, που σχετίζονται με εν ενέργεια αξιωματούχους ή πρόσφατα αποστρατευμένους Αμερικανούς, φτάνουν τις 349. Στα τρία τέταρτα των περιπτώσεων ενέχονται πρόσωπα που υπηρέτησαν τα τελευταία έξι χρόνια στο Ιράκ και το Αφγανιστάν. Πρόκειται για άνοδο κατά 89% στη

εξαετία 2001-2007 σε σχέση με την προηγούμενη εξαετία.

Οι συντάκτες της εφημερίδας κατέγραψαν τουλάχιστον 121 βετεράνους που διέπραξαν δολοφονία μετά την επιστροφή τους από το Ιράν ή το Αφγανιστάν. Όλα τα περιστατικά, πλην ενός που αφορά γυναίκα, σχετίζονται με νεαρούς άνδρες. Το 25% των θυμάτων ανήκαν στο στρατιωτικό προσωπικό και σε ποσοστό πάνω από 30% ήταν πρόσωπα του στενού περιβάλλοντός τους. Δεκατρείς από τους δράστες αυτοκτόνησαν μετά την διάπραξη των εγκλημάτων τους. Πηγές της εφημερίδας υπήρξαν δικαστικά, αστυνομικά και στρατιωτικά αρχεία, δημοσιεύματα του επαρχιακού Τύπου και συνεντεύξεις με πολλά από τα σχετιζόμενα πρόσωπα. Καθώς πρόκειται για ανθρώπους που δεν υπηρετούν πλέον στις τάξεις των ενόπλων δυνάμεων, το Πεντάγωνο δεν τηρεί στατιστικά για τις δολοφονίες ή την όποια παραβατική δραστηριότητά τους. Ανάλογα στατιστικά δεν τηρεί ούτε το υπουργείο Δικαιοσύνης.

Το αμερικανικό υπουργείο Αμυνας, στο οποίο απευθύνθηκαν οι New York Times, δεν θέλησε να σχολιάσει τα πορίσματα της έρευνας ενώ αμφισβήτησε τις ερευνητικές μεθόδους της εφημερίδας και τόνισε ότι στα εγκλήματα συμπεριλαμβάνονται και όσα έγιναν εξ αμελείας. Στα αίτια των δολοφονιών, η εφημερίδα συμπεριλαμβάνει τα ψυχολογικά τραύματα, το άγχος και την αβεβαιότητα στο πεδίο της μάχης, τον αλκοολισμό και τα οικογενειακά προβλήματα. Ένα μικρό μόνο μέρος από τους βετεράνους έτυχε ψυχιατρικής βοήθειας μετά την αποστρατεία τους ενώ άλλοι αρνούνται κάθε ψυχολογική υποστήριξη. Η τυπική διάγνωση είναι «σύνδρομο μετατραυματικού στρες».

ΑΝΤΙΠΥΡΑΥΛΙΚΗ ΑΣΠΙΔΑ: ΤΣΕΧΙΑ-ΠΟΛΩΝΙΑ ΣΥΝΤΟΝΙΖΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΖΗΤΟΥΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΙΣ ΗΠΑ

Η κυβέρνηση της Πολωνίας και της Τσεχίας επανεξετάζουν τώρα την συμφωνία που είχαν με τις ΗΠΑ για εγκατάσταση στο έδαφός τους της λεγόμενης «αντιπυραυλικής ασπίδας» και ζητούν να γίνουν εκ νέου διαπραγματεύσεις την αρχή έκανε η νέα κυβέρνηση της Πολωνίας, της οποίας ο υπουργός Άμυνας, αναφερόμενος στις πυραυλικές εγκαταστάσεις της ασπίδας στο έδαφος της Πολωνίας, για τις οποίες είχε δώσει την συγκατάθεσή της η προηγούμενη κυβέρνηση Καζίνσκι. Ο Πολωνός υπουργός δήλωσε ότι θα ζητήσει από τις ΗΠΑ διμερή συνθήκη ασφάλειας και δέσμευση ότι οι ΗΠΑ θα ενισχύσουν σημαντικά την πολωνική αντιαεροπορική άμυνα. Επίσης, η νέα κυβέρνηση σε αντίθεση με την προηγούμενη δηλώνει πρόθυμη να αποκαταστήσει τις δημερείς σχέσεις με την Ρωσία.

Στην συνέχεια, συνομιλίες και διαπραγματεύσεις με τις ΗΠΑ για την «αντιπυραυλική ασπίδα» είπε ότι σκοπεύει να ξεκινήσει και η Τσεχία, στο έδαφος της οποίας θα εγκατασταθούν ραντάρ έγκαιρης προειδοποίησης.

Σε συνάντηση που είχαν στην Πράγα, ο Πολωνός πρωθυπουργός Ντόναλντ Τουσκ και ο Τσέχος ομόλογός του Μίρεκ Τοπόλανεκ συμφωνήσαν να συντονίσουν τις διαπραγματευτικές τους προσπάθειες έναντι των ΗΠΑ.

Η Τσεχία σημειώνει το BBC, θα φέρει στο κοινοβούλιο της μέχρι τον Απρίλιο ένα προσχέδιο συμφωνίας για την εγκατάσταση του ραντάρ, αλλά δεν υπάρχουν χρονοδιαγράμματα για το τέλος των διαπραγματεύσεων. Υπάρχει ωστόσο σημαντική αντίδραση στα σχέδια εγκατάστασης τόσο μέσα στο κοινοβούλιο όσο και στη κοινή γνώμη.

Σε μια άλλη εξέλιξη, ο Ρώσος πρόεδρος Βλαντιμίρ Πούτιν σε μία έμμεση απόδειξη της δυσαρέσκειας της ρωσικής ηγεσίας με την δραστηριότητα του ΝΑΤΟ, διόρισε αντιπρόσωπο της χώρας στην Ατλαντική Συμμαχία τον Ντιμίτρι Ραγκόζιν, γνωστό για τις δριμείς επικρίσεις του στο ΝΑΤΟ και ιδιαιτέρως στην διεύρυνση της Συμμαχίας.

Στις πρώτες του δηλώσεις στην κυβερνητική εφημερίδα Ρασίσκαγια Γκαζίέτα, ο νέος αντιπρόσωπος της Ρωσίας στο ΝΑΤΟ, μεταξύ άλλων δήλωσε ότι «η ασφάλεια κάποιου δεν μπορεί να επιτυχάνεται εις βάρος της ασφάλειας του άλλου». Αναφερόμενος ειδικότερα στη διαφωνία με τις χώρες του ΝΑΤΟ για την αναθεώρηση της Συνθήκης για τις συμβατικές δυνάμεις στην Ευρώπη, από την οποία η Μόσχα έχει κάνει το πρώτο βήμα αποχώρησης «παγώνοντας» την συμμετοχή της, ο κ. Ραγκόζιν είπε ότι «εδώ λόγος θα γίνει για την απελευθέρωση αυτής της σφαίρας από την αποικιακή εξάρτηση σε ζητήματα ασφαλείας».

Μεταξύ άλλων προτεραιοτήτων του ο κ. Ραγκόζιν συμπεριέλαβε το Κοσσυφοπέδιο, το Ιράν, το Αφγανιστάν, καθώς και την αντιμετώπιση του λαθρεμπορίου ναρκωτικών ουσιών και της τρομοκρατίας, την πιστοποίηση των εξοπλιστικών συστημάτων Ρωσίας-ΝΑΤΟ και την συνεργασία για την αντιμετώπιση κρίσεων εκτάκτου ανάγκης.

Εκδήλωση-συζήτηση για τις εξελίξεις στα Βαλκάνια

Την ίντι του μηνός Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκε στο συνδικάτο οικοδόμων Αιγάλεω εκδήλωση-συζήτηση με θέμα τις εξελίξεις στα Βαλκάνια. Ομιλητές ήταν ο κ. Μπαλλί δημοσιογράφος και ο κος Ε. Ντουνιαδάκης από την Κίνηση για την Εθνική Άμυνα. Προηγήθηκε της συζήτησης προβολή ντοκιμαντέρ. Στη συνέχεια αναπτύχθηκε ενδελεχώς η σημερινή κατάσταση στην πρώην Γιουγκοσλαβία. Έγινε επίσης και αναφορά στα εν εξελίξει γεγονότα της περιοχής των Σκοπίων. Ακολούθησε γόνιμη συζήτηση με τη συμμετοχή όλων των παρευρισκομένων. Η εκδήλωση τελείωσε με την επισήμανση πως οι λαοί της περιοχής πρέπει να επαγρυπνούν και να είναι σε αγωνιστική ετοιμότητα γιατί τα αλληλοσυγκρουόμενα ενδοϊμπεριαλιστικά συμφέροντα στη περιοχή των Βαλκανίων μόνο δεινά μπορούν να τους φέρουν.

Το κόστος συμμετοχής στις λεγόμενες ειρηνευτικές αποστολές

Του ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΖΗΛΑΚΟΥ

Η προετοιμασία και η εκπαίδευση των μονίμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων για συμμετοχή στις λεγόμενες ειρηνευτικές αποστολές αποτελεί **παράγοντα εκτροπής των Ενόπλων Δυνάμεων** από τον κλασικό τους ρόλο, που είναι η προστασία των συνόρων από τυχόν εξωτερική απειλή, καθώς στρέφεται ο προσανατολισμός τους σε ρόλους **εσωτερικής ασφάλειας και εσωτερικής καταστολής**. Οι αποστολές αυτές τείνουν να γίνουν βασική προτεραιότητα των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων, ενώ η συμμετοχή και εμπλοκή της Ελλάδας σε αυτές αξιοποιείται ως «**εισιτήριο**» για την είσοδο της χώρας στους νέους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και τη διεκδίκηση μιας καλύτερης θέσης στο παγκόσμιο ιμπεριαλιστικό γίγνεσθαι, υπέρ ελληνικών επιχειρηματικών συμφερόντων.

Αποκαλυπτική είναι η ιστοσελίδα του ελληνικού ΓΕΕΘΑ. «Η Ελλάδα –αναφέρεται– ως πλήρες μέλος του ΟΗΕ, του ΝΑΤΟ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και άλλων Διεθνών Οργανισμών, συμμετέχει σε Ειρηνευτικές Επιχειρήσεις με ίδιατερη έμφαση σ' αυτές που λαμβάνουν χώρα σε **περιοχές άμεσου ενδιαφέροντος**, όπως είναι τα Βαλκάνια και η ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής. Η συμμετοχή μας μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του '80 περιοριζόταν σε μικρό αριθμό παρατηρητών και μικρά στρατιωτικά τμήματα, επιπέδου Λόχου, εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις, όπως ο πόλεμος της Κορέας». Το τίμημα αυτής της συμμετοχής είναι μεγάλο. Το **ετήσιο κόστος** της ελληνικής συμμετοχής

στις νεοταξικές αποστολές ξεπερνάει, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, τα **300** εκατομμύρια ευρώ και στο ποσό αυτό δεν περιλαμβάνεται το κόστος απόκτησης των μέσων και των οπλικών συστημάτων που διατίθενται.

Από την Ουκρανική Εκστρατεία...

Η προϊστορία της ελληνικής συμμετοχής σε ιμπεριαλιστικούς πολέμους πάει περίπου 90 χρόνια πίσω και είναι μια παράλληλη πορεία με αυτή της ένταξης και της ενσωμάτωσης της Ελλάδας στο διεθνές ιμπεριαλιστικό σύστημα. Αρχίζει με τη συμμετοχή στη διεθνή ιμπεριαλιστική επέμβαση για την κατάπνιξη της νεαρής τότε **Οχτωβριανής Επανάστασης**, όταν η Ελλάδα του Βενιζέλου έστειλε το **1919 εκστρατευτικό σώμα 25.000!** ανδρών στη λεγόμενη **Ουκρανική Εκστρατεία** σε μια συνολική δύναμη 75.000 ανδρών, δηλαδή το ένα τρίτο της δύναμης πάνταν Ελληνες!

Η επόμενη μεγάλη ιμπεριαλιστική επέμβαση με ελληνική συμμετοχή πάνταν ο πόλεμος στην **Κορέα** στις αρχές της δεκαετίας του '50. Από τότε και μέχρι τη δεκαετία του '90 οι ελληνικές Ενοπλες Δυνάμεις δεν είχαν ανάλογες «ευκαιρίες», για να φθάσουμε στους **νεοταξικούς πολέμους** και τη λεγόμενη **αντιτρομοκρατική εκστρατεία** των ΗΠΑ, όπου η συμμετοχή στις λεγόμενες ειρηνευτικές αποστολές έχει μπει στην ημερόσια διάταξη. Χαρακτηριστικό είναι ότι περί τις 10.000 στρατιώτες και αξιωματικοί πήγαν στη μακρινή Κορέα, ενώ στις παρούσες συνθήκες πάνω από **25.000 στελέχη των ελληνικών**

Ενόπλων Δυνάμεων έχουν μέχρι τώρα συμμετάσχει με τον έναν ή τον άλλο τρόπο στις διάφορες «ειρηνευτικές αποστολές» υπό συνθήκες «νέας τάξης» του ιμπεριαλισμού, δηλαδή από το 1995 μέχρι σήμερα. Ιδιαίτερα στα Βαλκάνια, όπου έχουν εγκατασταθεί διάφορες μονάδες και στο Αφγανιστάν όπου ουσιαστικά συμμετέχουν στο στρατό κατοχής. Από κοντά και οι διάφορες ΝΑΤΟϊκές επιχειρήσεις στη Μεσόγειο, την Αραβική Θάλασσα και τον Περσικό Κόλπο, καθώς και διάσπαρτοι ανά τον κόσμο παρατηρητές.

Κορέα

Στο διάστημα **1950-1955**, που διαρκεί η ελληνική παρουσία στην Κορέα (αν και ο πόλεμος τελείωσε τον Ιούλιο του '53 με την υπογραφή συνθηκών ανακωχής), στάλθηκαν εκεί 669 αξιωματικοί και υπαξιωματικοί και 9.586 οπλίτες του ελληνικού στρατού, σύνολο, δηλαδή, ανδρών 10.225. Στάλθηκαν, επίσης, 7 αεροσκάφη και στη συνέχεια άλλα 2 για αναπλήρωση απωλειών. Ήταν μια αποστολή ντροπής που, πέραν των άλλων, στοίχισε και σε αίμα. Αναλυτικότερα, οι απώλειες του στρατού, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, πάνταν 183 νεκροί και 610 τραυματίες και οι απώλειες της αεροπορίας 12 νεκροί και 4 αεροσκάφη.

Σομαλία

Η πρώτη πολεμική αποστολή ελληνικών στρατευμάτων εκτός συνόρων, μετά τον πόλεμο της Κορέας, πάνταν στη **Σομαλία** το διάστημα **Φλεβάρης 1993 - Φλεβάρης 1994**. Πρόκειται για την πρώτη πολυεθνική ιμπεριαλιστική

επέμβαση μετά την ανατροπή του σοσιαλισμού. Η Ελλάδα συμμετείχε με δύναμη 110 στρατιωτικών, ανάμεσα στους οποίους και ο μόνιμος λοχίας Μιχάλης Σούμπουρος, 22 χρόνων, που άφησε την τελευταία πνοή του στην αφρικανική αυτή χώρα. Η όλη επιχείρηση κατέληξε σε φιάσκο για τις «συμμαχικές δυνάμεις» και οι τελευταίοι Αμερικανοί αποχώρησαν κακήν κακώς μέχρι τις αρχές του 1995.

Ελληνική Δύναμη Βοσνίας (ΕΛΔΥΒ)

Με το διαμελισμό της Γιουγκοσλαβίας μετά το 1991, το πεδίο του υπεριαλιστικού πολέμου στα Βαλκάνια εστιάστηκε στην Βοσνία - Ερζεγοβίνη. Αποτέλεσμα η συμφωνία του Ντέιτον (21 Νοέμβρη 1995) της οποίας το τελικό κείμενο υπογράφτηκε στο Παρίσι στις 14 Δεκέμβρη, όπου αποφασίζεται η σύσταση από το NATO Πολυεθνικής Στρατιωτικής Δύναμης με ζώνη ευθύνης τη Βοσνία - Ερζεγοβίνη και με την ονομασία **IFOR** (Implementation Force - Δύναμη Επιβολής Ειρήνης). Το ΚΥΣΕΑ αποφασίζει τη συμμετοχή της Ελλάδας. Η ΕΛΔΥΒ, επιπέδου Λόχου, αρχικά αποτελούνταν από 6 Διμοιρίες συνολικής δύναμης 280 ανδρών. Ακολούθως έμεινε ένας Λόχος Διοικήσεως, ένας Λόχος Μεταφορών και μία Διμοιρία Γεγενονομικού με σύνολο 155 ανδρών και 119 οχημάτων.

Ελληνική Δύναμη Αλβανίας (ΕΛΔΑΛ)

Στο πλαίσιο της πολυεθνικής δύναμης FMP (Multinational Protection Force), που συγκροτήθηκε για να αντιμετωπίστεί η κατάσταση μετά την «εξέγερση των πυραμίδων» στην Αλβανία το 1997, η Ελλάδα συμμετείχε από τις 16 Απρίλη 1997 με την Ελληνική Δύναμη Αλβανίας (ΕΛΔΑΛ). Η ΕΛΔΑΛ συγκροτείται αρχικά ως 60 ΕΤΠ/ΕΛΔΑΛ στη Νέα Σάντα Κιλκίς από την 71 ΤΑΞΠΖ με δύναμη 86 αξιωματικούς και 692 οπλίτες (μόνιμους υπαξιωματικούς, ΕΜΘ και ΕΠΥ). Η ΕΛΔΑΛ είχε ως μέγι-

στη δύναμή της 803 άνδρες και 224 οχήματα. Στη συνέχεια συγκροτήθηκε η ΕΛΔΑΛ 2 με προσωπικό μικρότερο συγκριτικά με το προσωπικό της ΕΛΔΑΛ 1. Η ΕΛΔΑΛ 2 αριθμούσε 215 άτομα, εκ των οποίων 30 αξιωματικοί και 185 οπλίτες. Στη συνέχεια συγκροτήθηκε η Ελληνική Δύναμη Αλβανίας (ΕΛΔΑΛ) 3 με αποστολή να εξασφαλίσει τη δυνατότητα ακώλυτης οδικής επικοινωνίας μεταξύ του πολιτικού αεροδρομίου RINAS και του λιμανιού του Δυρραχίου. Η δύναμη αποτελούνταν από 1 Λόχο που έχει στη διάθεσή

μέσα, Βέβαια παρείχε καθοριστικές διευκολύνσεις στις δυνάμεις που βομβάρδιζαν και για τη διέλευση δυνάμεων και μέσων που κινούνταν προς τα Σκόπια, στο πλαίσιο της προετοιμασίας για την εφαρμογή του σχεδίου «**JOINT GUARDIAN**» (Ανάπτυξη Ειρηνευτικής Πολυεθνικής Δύναμης στο Κοσσυφοπέδιο) το οποίο και ενέκρινε το Βορειοατλαντικό Συμβούλιο στις 10 Ιούνη 1999. Στην Πολυεθνική Δύναμη, ονομάστηκε **Δύναμη Κοσσυφοπεδίου (KOSOVO FORCE-KFOR)**, το ΚΥΣΕΑ στις 11 Ιούνη 1999 αποφάσισε τη συμμετοχή

του 33 οχήματα και 91 άτομα προσωπικό. Από το Μάρτη του 2006 και για 2 έτη, η χώρα μας θα διαθέτει έναν ανώτατο αξιωματικό (Ταξίαρχο) ως «Senior Military Representative NATO» στην Αλβανία, ο οποίος είναι διοικητής στο NATO HQ Tirana και 14 στελέχη (αξιωματικούς, υπαξιωματικούς και από τους τρεις κλάδους των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων), για κάλυψη θέσεων στο Επιτελείο.

Ελληνική Δύναμη Κοσσυφοπεδίου (ΕΛΔΥΚΟ)

Η Ελλάδα κατά τη διάρκεια των αεροπορικών βομβαρδισμών του NATO κατά της Γιουγκοσλαβίας δε συμμετείχε άμεσα με στρατιωτικές δυνάμεις

Ελληνικής Δύναμης, επιπέδου Ταξιαρχίας, με την ονομασία **Ελληνική Δύναμη Κοσσυφοπεδίου (ΕΛΔΥΚΟ)**. Διατέθηκε η 34 Μηχανοκίνητη (Μ/Κ) Ταξιαρχία (ΤΑΞ) με συνολική δύναμη 1.162 άτομα. Επιπλέον, ένα μεταγωγικό αεροσκάφος «C-130» με προσωπικό 30 αξιωματικούς και οπλίτες) για την επάνδρωση των συμμαχικών Επιτελείων των Στρατηγών και των Διοικήσεων, καθώς και προσωπικό εντός της Ελλάδας (157 αξιωματικούς και οπλίτες) για την παροχή υποστήριξης Φιλοξενούντος Εθνους. Η Δύναμη συμπληρώνεται από ένα Λόχο Πεζικού με στοιχεία Μηχανικού, που αποτελείται από 60 αξιωματικούς και οπλί-

τες και από ένα Τμήμα Υποστήριξης και ένα Τμήμα Εγκαταστάσεων, συνολικής δύναμης 10 ατόμων, με έδρα την Communication Zone West στη Θεσσαλονίκη. Με τη νέα αναδιοργάνωση των δυνάμεων της Βαλκανικής μετά τον Αύγουστο του 2003, οι ελληνικές δυνάμεις μειώθηκαν ως εξής: 11 στελέχη στο Στρατηγείο της KFOR (HQ/KFOR) στην Πρίστινα, 1 Μηχανοκίνητο Τάγμα Πεζικού (M/K TP) δυνάμεως 218 ανδρών στο MNTF-N (Βόρειος Τομέας υπό Γαλλική Διοίκηση), με έδρα τη Μιτρόβιτσα (Στρατόπεδο «Μέγας Αλέξανδρος»), 1 Μηχανοκίνητο Τάγμα Πεζικού (M/K TP) δυνάμεως 300 ανδρών στο MNTF-E (Ανατολικός Τομέας υπό Αμερικανική Διοίκηση), με έδρα το Ουρόσεβατατς (Στρατόπεδο «Ρήγας Φεραίος»), 5 στελέχη στην Εθνική Τακτική Διοίκηση (ΕΤΔ) και μία ομάδα παρατηρητών (LMT) 6 ανδρών που δραστηριοποιείται στον Ανατολικό Τομέα.

Ελληνική Δύναμη Σκοπίων (ΕΛΔΥΣ)

Η ΕΛΔΥΣ άρχισε να συγκροτείται ως δύναμη την 24η Ιούντη 2001 και δύο μήνες αργότερα αναχώρησε για τα Σκόπια για την εκτέλεση της αποστολής της. Είχε στη διάθεσή της δύο Μηχανοκίνητους Λόχους, ένα Λόχο Υποστηρίξεως και ένα Λόχο Διοικήσεως. Υστερα από απόφαση του ΚΥΣΕΑ, η Ελλάδα συμμετείχε στην αποστολή του NATO με την κωδική ονομασία «Αναγκαία Συγκομιδή». Σκοπός της αποστολής ήταν να παραλαμβάνει τα όπλα των Αλβανών ανταρτών οι οποίοι τα παρέδιδαν ύστερα από σχετική συμφωνία με την κυβέρνηση των Σκοπίων. Μετά το πέρας της επιχείρησης «Απαραίτητη Συγκομιδή», οι ελληνικές Ενοπλες Δυνάμεις επέστρεψαν στην ΠΓΔΜ στο πλαίσιο της νέας επιχείρησης με την κωδική ονομασία «Amber Fox» (Κεχριμπαρένια Αλεπού), που ξεκίνησε στις 27 Σεπτέμβρη 2001, με αποστολή τη διατήρηση της ειρήνης και της σταθερότη-

τας στη χώρα και την προστασία των διεθνών παρατηρητών για την επίβλεψη της συμφωνίας μεταξύ των αντιμαχόμενων πλευρών.

Ελληνική Δύναμη Αιγανιστάν (ΕΛΔΑΦ)

Η Ελλάδα αμέσως μετά την κήρυξη από τους Αμερικανούς στις 11 Σεπτέμβρη 2001 του παγκόσμιου «αντιτρομοκρατικού» πολέμου έσπευσε να δηλώσει τη συμμετοχή της σ' αυτόν διαθέτοντας ό,τι της ζήτησαν. Η κήρυξη του πολέμου, δύο μήνες μετά, κατά του Αφγανιστάν και η ισοπέδωση της χώρας αυτής, με πρόσοχημα την εξόντωση του Μπιν Λάντεν, συνοδεύτηκε με αποστολή πολυεθνικής δύναμης στην οποία συμμετέχει και η Ελλάδα. Η Ελληνική Δύναμη Αιγανιστάν (ΕΛΔΑΦ) αποτελείται από: Ένα (1) Λόχο Μηχανοκίνητο Ειρηνευτικών Αποστολών (ΕΛΜΧΕΑ), στη διάθεση του οποίου βρίσκονται 57 οχήματα, 23 μηχανήματα και προσωπικό 122 αξιωματικών και υπαξιωματικών.

Συμμετοχές σε νεοταξικές επιχειρήσεις

Μετά την 11η Σεπτέμβρη 2001 το NATO προχώρησε για πρώτη φορά στην ιστορία του στην ενεργοποίηση του άρθρου 5 της Ιδρυτικής Διακήρυξης της Συμμαχίας, χαρακτηρίζοντας έτοιμης κατ' ουσίαν τις επιθέσεις ως πολεμική ενέργεια εναντίον κράτους-μέλους της. Στα πλαίσια αυτά από τότε και μέχρι σήμερα βρίσκονται σε εξέλιξη δύο θαλάσσιες επιχειρήσεις πολεμικού χαρακτήρα: Η επιχείρηση «Active Endeavour» (Ενεργός Προσπάθεια). Σκοπός της επιχείρησης αυτής είναι η υποστήριξη των επιχειρήσεων στο πλαίσιο της παγκόσμιας αντιτρομοκρατικής εκστρατείας, από τις μόνιμες ναυτικές δυνάμεις του NATO, ιδιαίτερα δε με την ενίσχυση των ναυτικών μονάδων που αποτελούν τη Μόνιμη Ναυτική Δύναμη Μεσογείου STANAVFORMED (Standing Naval Force Mediterranean) της Ατλαντικής Συμ-

μαχίας. Στη δύναμη αυτή, που περιπολεί στη Μεσόγειο Θάλασσα, μετέχουν και ελληνικά πολεμικά σκάφη. Το Πολεμικό Ναυτικό διαθέτει σταθερά μία φρεγάτα (Φ/Γ) στη δύναμη, μία τορπιλοπυραυλάκατο (ΤΠΚ), με αποστολή την επιτήρηση της θαλάσσιας περιοχής του Αιγαίου και την ανάπτυψη επιχειρήσεων παρακολούθησης μονάδων ενδιαφέροντος. Επίσης, πραγματοποιούνται έξοδοι αεροσκαφών ναυτικής συνεργασίας (ΑΦΝΣ), για την επιτήρηση της θαλάσσιας περιοχής Αιγαίου - Ιονίου για τον εντοπισμό μονάδων ενδιαφέροντος.

Η Επιχείρηση «Enduring Freedom» (Διαρκής Ελευθερία). Το ελληνικό Πολεμικό Ναυτικό όμως συνεισφέρει δυνάμεις και στο πλαίσιο της επιχείρησης των Ηνωμένων Πολιτειών και των συμμάχων τους στην περιοχή της Κεντρικής Ασίας. Η πολυεθνική ναυτική δύναμη, που έχει συσταθεί, τελεί υπό την Αμερικανική Κεντρική Διοίκηση USCENTCOM (U.S. Central Command), της οποίας η θαλάσσια περιοχή ευθύνης είναι η Ερυθρά Θάλασσα, η Αραβική Θάλασσα, ο Περσικός Κόλπος και ο Ινδικός Ωκεανός.

Από ελληνικής πλευράς συμμετέχει περιοδικά μία φρεγάτα, με οργανικό ελικόπτερο, ενώ επί του πολεμικού σκάφους επιβαίνει αριθμός βατραχανθρώπων που ανήκουν στην Ομάδα Υποβρυχίων Καταστροφών (ΟΥΚ). Επίσης, στο επιτελείο της CENTCOM στην Τάμπα, της πολιτείας Φλόριντα στις ΗΠΑ, βρίσκονται τέσσερις αξιωματικοί ως σύνδεσμοι, ενώ στο ναυτικό επιτελείο που εδρεύει στο Μπαχρέιν (NAVCENT) υπάρχει ακόμη ένας Ελληνας αξιωματικός ως σύνδεσμος. Ουσιαστικά, αυτές οι συμμετοχές έχουν εμπλοκή και στον πόλεμο κατά του Ιράκ.

Στα όλλα μέτωπα

Στα διάφορα άλλα νεοταξικά μέτωπα οι ελληνικές Ενοπλες Δυνάμεις συμμετέχουν ως εξής: Γεωργία (Αμπχαζία): Στην ειρηνευτική αποστολή η

χώρα μας συμμετέχει από 5 Σεπτέμβρη 1994 με πέντε στελέχη. Επίσης είναι διαθέσιμη μια ομάδα μεταφορών, αποτελούμενη από 15 στελέχη, με ένα όχημα διοίκησης και 5 οχήματα γενικής χρήσης. **Ερυθραία - Αιθιοπία:** Στην ειρηνευτική αποστολή η χώρα μας συμμετέχει από 6 Μάρτη 2001 με τρία στελέχη. **Σουδάν:** Η ειρηνευτική αποστολή για το Σουδάν (AMIS) έχει αναπτυχθεί από τον Ιούνιο του 2004 στο Νταρφούρ. Η Ελλάδα συμμετέχει με το παρακάτω προσωπικό: 4 στρατιωτικούς παρατηρητές, 2 επιτελείς. Επίσης στο πλαίσιο της υποστήριξης της ΕΕ και του ΝΑΤΟ στην επιχείρηση της AMIS έχει διατεθεί ένα ελληνικό αεροσκάφος C-130 που μετέφερε υλικά και εξοπλισμό του Τάγματος της Σενεγάλης, από τη Σενεγάλη στο Σουδάν κατά το διάστημα από 17 έως 29 Αυγούστου 2005. **Λίβανος:** Σε επιχειρήσεις που αρχικά ήταν απεγκλωβισμού πολιτών και προώθησης ανθρωπιστικής βοήθειας, για να εξελιχθούν σε επιχειρήσεις επιτήρησης θαλάσ-

σιας περιοχής Λιβάνου, μετά την άρση του ναυτικού αποκλεισμού του Λιβάνου από το Ισραήλ και για την επιβολή της απαγόρευσης εξοπλισμού της Χαζμπολάχ, η Ελλάδα συμμετέχει από τις 17 Ιούλιο 2006 έως 5 Ιούλιο 2007 με τα εξής μέσα και προσωπικό: 9 φρεγάτες, 4 αρματαγωγά, 1 πυραυλάκατος, 4 ελικόπτερα του ΠΝ, 11 Ομάδες Ανορθόδοξου Πολέμου (σύνολο 90 άτομα), 9 δρομολόγια αεροσκαφών C-130. Συνολικά, το εμπλακέν προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων σε όλες τις επιχειρήσεις που σχετίζονται με την κρίση του Λιβάνου ανήλθε στα 2.680 άτομα περίπου. **Ναγκόρνο - Καραμπάχ:** Στην εκεί δύναμη η Ελλάδα συμμετέχει με ένα στέλεχος του Στρατού Ξηράς στο τμήμα Επιχειρήσεων.

Παρατηρητές

Εκτός από τις «Ειρηνευτικές Αποστολές» οι ελληνικές Ενοπλες Δυνάμεις τα τελευταία χρόνια συμμετέχουν και σε άλλες μικρότερες διεθνείς αποστολές που συνδέονται με τα σχέδια

επιβολής της «νέας τάξης», όπως σε πρώην Γιουγκοσλαβία, Κουβέιτ, Βόρειο Ιράκ, Γεωργία (Αμπχαζία), Δ. Σαχάρα, Ναγκόρνο -Καραμπάχ.

Ταυτόχρονα, υπάρχει η **Πολυεθνική Δύναμη ΝΑ Ευρώπης** (MPFSEE) γνωστή ως «Βαλκανική Ταξιαρχία», στα πλαίσια του ΝΑΤΟικού προγράμματος «Συνεταιρισμός για την Ειρήνη» (PfP/Partnership for Peace), στο σκέλος που αφορά τις χώρες της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, που η ίδρυσή του αποφασίστηκε το 1999. Η Ελλάδα συμμετέχει με ένα τάγμα.

Επίσης η χώρα μας έχει ιδρύσει το **Πολυεθνικό Κέντρο Εκπαίδευσης Επιχειρήσεων Υποστήριξης Ειρήνης (ΠΚΕΕΥΕ) - (ΚΙΛΚΙΣ)** με αποστολή να προσφέρει θεωρητική και πρακτική εκπαίδευση υψηλού επιπέδου για όλα τα θέματα που αφορούν τις Επιχειρήσεις Υποστήριξης της Ειρήνης σε στελέχη (επιτελείς-διοικητές διμοιριών, λόχων, μονάδων και παρατηρητών), καθώς και σε πολυεθνικές υπομονάδες και μονάδες. ▲

Έκδήλωση της Επιτροπής Ειρήνης Δραπετσώνας

Η Επιτροπή Ειρήνης Δραπετσώνας πραγματοποίησε στις 19 Ιανουαρίου 2008 στην αίθουσα ΚΕΠΑΦΟΔ του δήμου, εκδήλωση με θέμα τα παιδιά του πολέμου. Πήραν μέρος παιδιά των δημοτικών σχολείων Δραπετσώνας, τα οποία παρουσίασαν ζωγραφιές και απήγγειλαν ποιήματα σχετικά με το ανωτέρω θέμα. Επίσης πήραν μέρος το χορευτικό της Ένωσης Ποντίων Πειραιά καθώς και παιδιά πό τη μουσική σχολή ΑΚΡΟΑΜΑ.

Την εκδήλωση άνοιξε η κα Παπαδοπούλου Ελένη, μέλος της ΕΕΔΥΕ και ο πρόεδρος της Επιτροπής Ειρήνης Δραπετσώνας κος Γαλάνης Ευάγγελος, ο οποίος αναφέρθηκε σε ένα γράμμα ενός παιδιού του πολέμου, που απευθυνόταν στις κυρίες και κυρίους της Δύσης.

Έκοψαν την πρωτοχρονιάτικη πίτα και ακολούθησε μπουφές. Παρευρέθηκαν εκπρόσωποι φορέων της πόλης μας και πλήθος κόσμου. Κατά γενική ομολογία ήταν μια πάρα πολύ καλή εκδήλωση.

Επιτροπή Ειρήνης Δάφνης

Η Επιτροπή Ειρήνης Δάφνης, συμπαραστάτρια στις λαϊκές ανάγκες, επιδίωξε και κατάφερε να δώσει σημαντική βούθεια στα πυρόπληκτα σχολεία του νομού Ευβοίας. Με κάλεσμα που απεύθυνε στο σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότητας του δήμου μας, αλλά και σ' αρκετά βιβλιοπωλεία, κατόρθωσε να μαζέψει μια σημαντική ποσότητα χαρτικής και γραφικής ύλης (τετράδια, μολύβια, στυλό κ.λπ.), η οποία δόθηκε στους Ευβοιώτες μαθητές των χωριών Αγ. Λουκά και Αγ. Ιωάννη, μετά από εκδήλωση που διοργάνωσε σε εκείνα τα μέρη στις II Νοέμβρη.

Η ανταπόκριση των κατοίκων στα εν λόγω χωριά ήταν θετική, σε σημείο που τοπικοί σύλλογοι του νομού να δεσμευτούν ότι θ' ακολουθήσουν το παράδειγμα της Επιτροπής μας (σύλλογοι γυναικών).

Η Επιτροπή Ειρήνης Δάφνης στέλνει ένα μεγάλο «ευχαριστώ» σ' όλους όσοι βούθησαν να μαζευτεί αυτό το υλικό (μαθητές, γονείς, καθηγητές, δάσκαλοι, βιβλιοπώλες) και συνεχίζει αμείωτα τη φιλειρηνική δράση της για την επίλυση των μεγάλων κοινωνικών προβλημάτων της υγείας, παιδείας και των πολέμων, καλώντας όλους στις γραμμές της.

Περιφερειακές συσκέψεις της ΕΕΔΥΕ σε όλη την Ελλάδα

Στα πλαίσια της υλοποίησης των αποφάσεων του ιδιού Συνεδρίου της ΕΕΔΥΕ που ως γνωστό έγινε τον Απρίλη του 2007 στη Νίκαια πραγματοποιήθηκαν με πρωτοβουλία της Γραμματείας της ΕΕΔΥΕ περιφερειακές συσκέψεις σε όλη την Ελλάδα. Το ζητούμενο από αυτές τις συσκέψεις ήταν η ισχυροποίηση του αντιψεριαλιστικού κινήματος της ΕΕΔΥΕ σε όλη τη χώρα με πρωτοβουλίες και εκδηλώσεις καθώς και το ξεπέρασμα των οργανωτικών αδυναμιών. Το θέμα που κυριάρχησε σε μια σειρά εκδηλώσεις σε Αθήνα και επαρχία ήταν οι επικίνδυνες εξελίξεις στην περιοχή των Βαλκανίων και ο ρόλος του αντιψεριαλιστικού κινήματος. Περιφερειακές συσκέψεις έγιναν στις παρακάτω περιοχές:

• **ΚΡΗΤΗ.** Στο Ηράκλειο της Κρήτης με τη συμμετοχή των Επιτροπών Ειρήνης Χανίων, Ηρακλείου, Ρεθύμνου και Αγίου Νικολάου. Έκ μέρους της ΕΕΔΥΕ παρευρέθηκε και μίλησε η Βέρα Νικολαΐδου, γι γ της ΕΕΔΥΕ.

• **Στη Θεσσαλία (Λάρισα-Βόλος)** πραγματοποιήθηκαν δυο εκδηλώσεις με θέμα: «Εξελίξεις στα Βαλκάνια και ο ρόλος του φιλειρηνικού κινήματος». Η πρώτη έγινε στα Τρίκαλα με ομιλητή το Νίκο Φωτιάδη, αντιπρόεδρο της ΕΕΔΥΕ και η στη λάρισα με ομιλητή τον Γρηγόρη Πετρόπουλο, οργανωτικό γραμματέα της ΕΕΔΥΕ. Την εκδήλωση χαιρέτισε ο Γιώργος Λαμπράκης γιός του μάρτυρα και αγωνιστή της ειρήνης Γρηγόρη Λαμπράκη και μέλος του Εθνικού Συμβουλίου της ΕΕΔΥΕ.

• **Στην Ανατολική Μακεδονία-Θράκη.** Στην Ξάνθη συμμετίχαν στη Σύσκεψη συμμετέχοντας μέλη από όλες τις επιτροπές ειρήνης της περιοχής Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης. Η θεματολογία είχε αναφορές στη λειτουργία των Επιτροπών και η επικοινωνία τους με την Αθήνα ή τη Θεσ/νι-

κη. Συζητήθηκαν και ορισμένα ζητήματα που επικεντρώνονται στην περιοχή όπως: οι εξελίξεις στα Βαλκάνια, η ανεξαρτητοποίηση του Κοσόβου σε συνδυασμό με αρνητικές επιρροές στη μειονότητα με ενίσχυση εθνικιστικών φωνών και με την παρέμβαση του τουρκικού παράγοντα, ένα ιδιαίτερο ζήτημα για την Ξάνθη που επιχειρείται να μετατραπεί σε χωματερή όλων των Βαλκανίων. Έκ μέρους της ΕΕΔΥΕ μίλησε ο Ανδρέας Φραγκέας, μέλος της Γραμματείας

• **Στη Δυτική Ελλάδα.** Στην Πρέβεζα ήταν παρούσες όλες οι επιτροπές Ειρήνης της περιοχής. Τέθηκαν οι προτεραιότητες για τη δράση των επιτροπών και προγραμματίστηκαν εκδηλώσεις για το αμέσως επόμενο διάστημα. Έκ μέρους της ΕΕΔΥΕ μίλησε ο Δημήτρης Καλτσώνης, μέλος της Γραμματείας.

• **Στην Πελοπόννησο.** Στην Τρίπολη εκπροσωπήθηκαν οι Επιτροπές Ειρήνης Αρκαδίας, Αχαΐας, Ηλείας, Μεσσηνίας και Αργολίδας. Συζητήθηκαν οργανωτικά ζητήματα και προβλήματα της περιοχής που επλήγη από τις καταστροφικές πυρκαγιές του περασμένου καλοκαιριού. Επίσης, τέθηκε και ο προγραμματισμός δράσης για το επόμενο διάστημα. Έκ μέρους της ΕΕΔΥΕ μίλησε ο Γρηγόρης Πετρόπουλος, οργανωτικός γραμματέας.

• **Κεντρική Μακεδονία.** Στη Θεσ/νικη πήραν μέρος στη Σύσκεψη τοπικές επιτροπές της περιοχής Θεσ/νικης και η Επιτροπή Ειρήνης Σερρών. Συζητήθηκαν τα θέματα των Βαλκανίων καθώς και το περιεχόμενο και το οργανωτικό της προγραμματισμένης Βαλκανικής Συνάντησης κινημάτων ειρήνης που θα πραγματοποιηθεί στη Θεσ/νικη από την ΕΕΔΥΕ στις 1&2 Μάρτη 2008. Στη Σύσκεψη μίλησε ο Νίκος Ζώκας, μέλος της Γραμματείας της ΕΕΔΥΕ και γι γ της ΕΔΥΕθ.

...ÜBER ALLES...

Ο αθλητισμός στην υπηρεσία των πολυεθνικών και του ιμπεριαλισμού

Του ΠΕΤΡΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
γυμναστή-προπονητή

Ο αθλητισμός είναι μια ανώτερη και ενωτικής φύσης ψυχοπνευματική λειτουργία και πανανθρώπινη κοινωνική εκδήλωση, που βρίσκει την ίδιανη της έκφραση, μέσα από τον άδολο, ανιδιοτελή αι ανυστερόβουλο σωματικά αγώνα...

- είναι "τρόπος ζωής", για πραγματικά ελεύθερους ανθρώπους....,
- είναι συνιστώσα της καθολικής Αγωγής, κύρια, των Νέων...,
- είναι Κίνημα Ειρήνης και γέφυρα γνωριμίας, φιλίας, αλληλοκατανόησης και αλληλοσεβασμού ανάμεσα σε μεμονωμένα άτομα, κοινωνικές ομάδες, λαούς και έθνη, όλου του κόσμου.

Σε συνδυασμό:

α) με τα "βιολογικά όρια" του καθενός μας, σε επέκταση και τα "αθλητικά" μας όμοια, είναι δεδομένα "από την καταβολή μας", που σημαίνει π.χ. ότι αυτός που γεννήθηκε για 8 μέτρα στο άλμα σε μίνος, συναγωνιζόμενος "επί ίσοις όροις" έναν άλλο που γεννήθηκε για 7.50 μέτρα στο ίδιο αγώνισμα, δεν πρόκειται ποτέ του να ξάσει, Παρά μόνο σε περίπτωση που συντρέξουν, υπέρ του δεύτερου, "μυχανικά" ή "φαρμακολογικά", νόμιμα(;) ή παράνομα... "πλεονεκτήματα"...

β) με το "παιζώ", το "αθλούμαι" και το "εργάζομαι", τα οποία δεν είναι συνώνυμα και, συνεπώς, όποιος έτσι τα αντιμετωπίζει (δηλαδή, ως συνώνυμα...), αυτόματα, με βάση τα

προσυμφωνημένα... τίθεται εκτός "αθλητικής λειτουργίας"... και, τέλος...

γ) με το γεγονός ότι, στον **αθλητικό αγώνα** όσοι πήραν μέρος και **προσπάθησαν** για το καλύτερο είναι, ουσιαστικά, **Νικητές**...

Εύλογα τίθενται μια σειρά από ερωτήματα, όπως:

Γιατί καλλιεργείται τόσο "έπαρση", από εκπρόσωπους του κράτους, επιχειρηματίες και ΜΜΕ, από αθλητές(;) και μη, μετά από κάθε 'κατά συνθήκη νίκη' τους...

Γιατί μετρούν και ξαναμετρούν τα "μετάλλια" των αθλητικά (;) εκλεκτών τους, από τις χιλιάδες, κάθε χρόνο, "επιδοτούμενους", "μισθοδοτούμενους" και "πριμοδοτούμενους" φερέλπιδες νέους, μαζί με τους ΙΧ προπονητές τους και τους κάθε λογής παράγοντες που τους "συμπαραστέκονται", κύρια με Δημόσιο Χρήμα...;

Γιατί οι κάθε τόσο διακρινόμενοι και στεφανούμενοι με χιλιάδες δολαρία..., Έλληνες πρωταθλητές ανάγονται σε "εθνικούς ήρωες" και "λαϊκούς αγωνιστές", όταν είναι δεδομένο ότι, αυτοί που καταγράφτηκαν στη συνείδηση του Λαού ως τέτοιοι, ήσαν

πραγματικοί αλτρουιστές, και ότι έκαναν το έκαναν για τους άλλους, χωρίς από προηγούμενα να έχουν υπογράψει οικονομικής φύσης συμβόλαια..! (Η ομορφιά, η δόξα και το μεγαλείο αυτών που κιόλας έχουν καταγραφεί στη συνείδηση κάθε λαού, ως ανθρωπιστές, λαϊκοί ήρωες και εθνικοί αγωνιστές, συνίσταται στο ότι οι διακεκριμένοι αυτοί πολίτες, ότι έκαναν, το έκαναν, απλά και μόνο, γιατί διαπνέονταν από αισθήματα ανιδιοτέλειας και αλτρουισμού, όντας περισσότερο ευαίσθητοι και αποφασιστικοί στα προβλήματα και στις δυσκολίες των συμπατριωτών τους...)

Τι, τέλος πάντων (με όλα αυτά και άλλα παρόμοια, που λόγω έλλειψης χώρου, δεν μπορούν να καταχωριθούν στο παρόν σημείωμά μου), θέλουν να αποδείξουν ΟΛΟΙ όσοι ασταμάτητα πανηγυρίζουν, εδώ και εκεί...;

Τέλος, και πέρα από όλα όσα ειπώθηκαν, αλλά και πολλά άλλα που θα μπορούσαν να διατυπωθούν ως ερωτήματα, να μη μας διαφεύγουν από τη σκέψη, ούτε για μια στιγμή, ότι κάποτε οι αθλητικοί αγώνες καθίσταντο η αφορμή για εκεχειρία ανάμεσα

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

την ημέρα της έναρξης
του πολέμου στα εδάφη του Αφγανιστάν

I

*Δεν αποδέχομαι τον πόλεμο αυτό,
Γιατί όλους μας, λευκούς, κίτρινους, μαύρους
Αυτός πηγαίνει στον απύθμενο γκρεμό, στο θάνατο,
Σαν άμναλους τους ταύρους.*

Υψώνω μόνη μου φωνή:

*Αϊ σεις! Να έχετε ντροπή! Τι φταίει σας ο κόσμος;
Ερείπια, νόσοι, ερημιά θα μείνουν.
Σταματήστε πια! Θέλει να ζήσει ο κόσμος!*

II

*Το οξύ μίσος των εμπόλεμων πλευρών,
Η σιγουριά πως θα περάσουν φρίκη,
Η βία τους κι η οργή είναι παρών.
Οι δυο τους ονειρεύονται τη νίκη.*

*Αν νικηθούν σ' αυτόν της Γης οι ισχυροί,
Οι βάρβαροι τελείως θα μας καταστρέψουν,
Θα γίνει του πολιτισμού η παρακμή,
Οι πιμαριούχοι στη Γη θα ξεθαρρέψουν.*

*Αν νικηθεί σ' αυτόν ο φεουδαρχισμός,
Θα έχουμε των ισχυρών τις παρεμβάσεις
παντού και πάντα!
Ο γαλήνιος ουρανός θα μαίνεται
απ' τις πυραυλικές τους βάσεις.*

Υψώνω μόνη μου φωνή:

*Αϊ σεις! Να έχετε ντροπή! Τι φταίει σας ο κόσμος;
Ερείπια, νόσοι, ερημιά θα μείνουν.
Σταματήστε πια! Θέλει να ζήσει ο κόσμος!*

III

*Όμως μπορεί να σταματήσει η ζωή
Επάνω στη γαλάζια πατρική μας Σφαίρα.
Κανείς δε θα κερδίσει: θα έχουμε Ποινή
από τη Φύση μας την ίδια, τη Μητέρα.*

Υψώνω μόνη μου φωνή:

*Αϊ σεις! Να έχετε ντροπή! Τι φταίει σας ο κόσμος;
Ερείπια, νόσοι, ερημιά θα μείνουν.
Σταματήστε πια! Θέλει να ζήσει ο κόσμος!*

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

την

ΕΕΔΥΕ

Ελληνική Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη

✓ Καταθέστε την προσφορά σας στην **ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ**
αριθ. Λογ/σμού **42602434**

ή στην **ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ** αριθ. Λογ/σμού **122/634535-29**

✓ Γραφτείτε συνδρομητές στο περιοδικό

Βοηθάτε την υπόθεση της Ειρήνης

ΚΑΡΤΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΠΩΝΥΜΟ:

ΟΝΟΜΑ:

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:

ΤΑΧ. ΚΩΔ.: ΤΗΛ.:

Συμπληρώστε το και στείλτε το στη διεύθυνση:

**ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ
Θεμιστοκλέους 48
106 81 ΑΘΗΝΑ**

μαζί με το αντίτυπο της συνδρομής σε επιταγή

E
E
Δ
Y
E

Na γίνουν οι Ολυμπιακοί αγώνες
γιορτή ειρήνης, πολιτισμού και αθλητισμού